

עיריית באר שבע

פרוטוקול ועדת כספים מס' 45/1276

מיום שני, כו באייר תשע"ז, 22.5.17

השתפו ה"ה:

רוביק דנילוביץ' - יו"ר
ד"ר חפצי זוהר - מ"מ יו"ר
יוסף בן עמי (אורטל פרלמן שמואלי - מ"מ)
יוסי דלויה (הרב גדי מזוז - מ"מ)
עו"ד מינה קלמן ד חדד - מ"מ אילנה גינזבורג
משה ינאי (יסמין סקס פרידמן - מ"מ)

טל אל על - מוזמן קבוע

אבישג אבטובי - מנכ"ל העירייה
רו"ח תומר ביטון - גזבר העירייה
עו"ד חיים טורקל - היועץ המשפטי אן ג'ף גודמן סגן היועץ המשפטי
דימיטרי פיגלאנסקי - מהנדס העירייה
אבי פוגל - מבקר העירייה וממונה על תלויות הציבור
אמנון יוסף - דובר העירייה
זהבה הראל - ראשת מינהל החינוך
אתי כהן - מנהלת אגף הרווחה
אבי ביטון - מנהל אגף אחזקה
עודד ברויאר - מנהל אגף גנים ונוף
עו"ד סופיה רווח - סגנית גזבר ומנהלת אגף התקציבים
רו"ח פזית פוקס - סגנית גזבר העירייה
יחיאל חמו - מנהל אגף גבייה ומנהל הארנונה
עמוס אבו - מנהל אגף כלכלה רכש והתקשרויות
רו"ח צביה סעדון - מנהלת אגף חשבות
דודי ליפשיץ - ראש מערך הספורט והבנייה הציבורית
חיים קפלן - סגן מנהל אגף גזברות לחינוך ורווחה
עמית ריינגולד - סגן מנהל אגף מינהל לוגיסטיקה וחירום
ירון בסטיקר - מנהל מחלקת תקציבי פיתוח
שמחה שבת - מנהלת כספים אגף מינהל ומשאבי אנוש חדשנות מערכות מידע ותקשורת
אולגה גרצנשטיין - מנהלת כספים באגף הרווחה
חיים ברדה - מנהל כספים מנהל החינוך והתנ"ס
מרינה כהן - מנהלת תחום בקרה תקציב רגיל
דייזי אור - מנהלת מחלקת שומא
עו"ד אורטל שריג - מנהלת תחום השגות עררים כינוסי נכסים ופש"ר
עו"ד אורן סרוסי - הלשכה המשפטית - **מוזמנים**

נעדרו ה"ה:

עו"ד יגאל אובשייביץ (משה בורוכוב - מ"מ)
יוסי דדוש (מרדכי בן יהודה - מ"מ)
שמעון טובול (עופר כרדי - מ"מ)
עדי טרבס (רוסט קרפמן - מ"מ)

גיל שטכמן (אביעד שמלה - מ"מ) - חברי ועדת הכספים

ניר גורליצקי - מנהל אגף משאבי אנוש
בני מגרלשוילי - מנהל אגף הפיקוח
מלכה גל - מנהלת אגף רישוי עסקים
נועם יחיאל - מנהל אגף לאיכות הסביבה
מירב תורגימן - סגנית גזבר העירייה (לימודים)
יהוד מרציאנו - מנהל אגף חדשנות מערכות מידע ותקשורת
אדמונד אוזן, אינג' ומשפטן - ממונה על הנכסים
עו"ד דורית קקון דנון - מנהלת מחלקת התקשרויות וביטוח
רו"ח ליבנת קדוש - חשבת מינהל תכנון ופיתוח
רו"ח יוסי זזון - חשב מינהל תפעול
עו"ס עדנה סבאג קריבוי - יועצת לקידום מעמד האישה
עו"ס דניאלה דרורי - יועצת לענייני אזרחים ותיקים
ליז אביסדריס עובדיה - עוזרת ראש העיר למעקב ובקרה
ליאור דיעי - חשב חברת "כיוונים" וראש מינהל כספים מש"א ותפעול

ריכוז הנושאים על סדר היום

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018 (מצ"ב)

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ועדת כספים מספר 45/1276 על סדר היום ארנונה, על סדר היום אישור צו הארנונה לשנת 2018. חברים, חברים, כפי שמצורף. אבקש לתת פתיח קצר מכיוון שאין באמת שינויים דרמטיים לראש מינהל ההכנסות שלנו, חברנו יחיאל חמו.

מר משה ינאי :

לפני כן שאלה אדוני ראש העיר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה,

מר משה ינאי :

האם אתה קראת את כולו ואתה מודע להכל, א', ב' מי כתב אותו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

על מה אתה מדבר, על הצו?

מר משה ינאי :

על כל הארנונה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז הנה יחיאל עכשיו-

מר משה ינאי :

אתה מודע לכל מילה פה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

אתה יודע על הכול פה? אתה קראת את זה בפרוטרוט? תענה תשובה אמיתית, חברים, דבר חופשי.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני במבחן פה?

מר משה ינאי :

בטח,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אני לא,

מר משה ינאי :

אתה קראת אותו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני לא במבחן אני אגיד לך -

מר משה ינאי :

לא, לא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני אגיד לך רק דבר אחד -

מר משה ינאי :

אתה מביא אותנו להנה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, שנייה, שנייה, אני מציע להתייחס לדברים ברצינות.

מר משה ינאי :

אני מדבר ברצינות,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני אומר לך גם למה,

מר משה ינאי :

אנחנו עצרנו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי כשאתה שואל אותי שאלה כזו אתה צריך להבין דבר אחד, אני לפני שהצו הזה מגיע נוסע למשרד הפנים, כבכל שנה, להיפגש עם מנכ"ל משרד הפנים ועם הצוות שלו, והיינו שם לפני שבוע עשרה ימים, הצוות שלנו, כי אנחנו הובלנו אז את התוכנית האסטרטגית שאתה היית גם בקדנציה הקודמת. התוכנית האסטרטגית הזו חלק מהדברים אישרו לנו וחלק מהדברים לא אישרו לנו. לשמחתי רוב הדברים אושרו לאורך השנים, לא הכול נעשה במכה אחת, נשארו כמה תיקונים קטנטנים, לכן אני מבקש מיחיאל חמו להציג את הדברים, מה הם השינויים ואחר כך נפתח את זה לדיון.

מר משה ינאי :

לא, כשאני שאלתי אותך שאלה, אדוני ראש העיר, שאלתי האם אתה קראת הכול וכי למה אני שואל את השאלה יש דברים שהגענו להסכמה איתם, אמרת לי בקדנציה, לא בשנה הקודמת, טוב, לא הספקנו, הודענו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נומק, נומק,

מר משה ינאי :

נעביר את זה, אני אגיע הכול מסומן לי, אני אמרתי -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז רגע, אז רגע,

מר משה ינאי :

לכן שאלתי אם קראת את העניין -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני כן,

מר משה ינאי :

כי אם היית קורא את זה אולי היית בודק את העניין.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז אני ככה, אז יחיאל יאמר את הדברים-

מר משה ינאי :

כי אתה התחייבת לי -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, רגע, אני לא יודע מה זה התחייבתי, משה בוא תקשיב, אין לי פה איזה דברים מאחורי הקלעים, יש דברים -

מר משה ינאי :

אמרת לא-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, רגע,

מר משה ינאי :

התחייבת במועצה שיתוקן.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז זהו עזבנו, אם- אז בוא נשמע על מה מדובר, יחיאל יציג את הדברים, תגיד אתה על מה מדובר ואנחנו נמשיך, בבקשה יחיאל.

א. אישור צו הארנונה לשנת 2018 (מצ"ב)

מר יחיאל חמו :

ערב טוב לכולם, אני מתכבד להביא לאישור צו ארנונה שנת 2018 עם התיקונים שלו. כפי שראש העיר פתח אנחנו יש תוכנית אסטרטגית מ 2010 שחלקה הגדול אושר במשך השנים ואנחנו חלק ממה שאני אעלה כאן לאישור, זה יהיה ההמשך של התוכנית האסטרטגית, מול עוד כל מיני שינויים שאנחנו רוצים לעשות בצו, שבעיקרם הם הקלות. הנושא הראשון זה הנושא של קרית יהודית ועמק שרה, אנחנו רוצים להשוות את תעריפי הארנונה לתעשייה ומלאכה בקריית יהודית אל מול תעריפי הארנונה של מלאכה ותעשייה בעמק שרה. ההעלאה המבוקשת לנושא הזה של מלאכה ותעשייה זה 1.33%, מדובר ב 107 מקרים, המשמעות הכספית כשלושים אלף שקל.

הנושא השני זה העלאת תעריפי הארנונה למסחר בקריית יהודית, אנחנו מבקשים להעלות-

מר משה ינאי :

אם אפשר אדוני, אני מבקש אדוני,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, תן לו להשלים, שנייה-

מר משה ינאי :

לא, מה-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הוא לא, לא עובר, אל תדאג, כן,

מר יחיאל חמו :

אני אסיים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה ממש קצר,

מר יחיאל חמו :

כמה דקות תשב ואחר כך -

מר משה ינאי :

לא, לא, אבל הוא עובר על הכול עכשיו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא אבל אתה תדבר, אתה תדבר, אני אתן לך לדבר כמה שאתה רוצה.

מר משה ינאי :

לא, לא, אבל - אנחנו כבר הגענו להסכמה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה אתה רוצה מה -

מר משה ינאי :

הגענו להסכמה אדוני ש-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שמה?

מר משה ינאי :

רגע,

דובר :

תן לו לסיים,

מר משה ינאי :

אנחנו בני שמונה עשרה והזיכרון נחתך בדרך, אם לא תחזיק לי את חוט המחשבה הוא יברח לי. הגענו לזה כבר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. אנחנו - בוא תסכם, תסיים את הנקודה הזו בבקשה.

מר יחיאל חמו :

הנושא הזה של קריית יהודית -

מר משה ינאי :

קריית יהודית, שם אני עצרתי.

מר יחיאל חמו :

קריית יהודית עוד פעם לנושא של המסחר, אנחנו מבקשים העלאה של 4.85%,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כדי להשוות,

מר יחיאל חמו :

כדי להשוות את התעריפים של קריית יהודית לעמק שרה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן בבקשה,

מר משה ינאי :

אני הייתי שותף להחלטה הזאת,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נכון,

מר משה ינאי :

להביא את קריית יהודית ועמק שרה ליחידה אחת, בסדר, הכול טוב ויפה. אתה שים לב טוב, בנושא של המלאכה אתה בסדר גמור, אתה מבין, ב 2018 1.33%, לעומת כל השנים האחרות 1.8, יפה, אתה מגיע עכשיו לקטע המסחרי ואתה דרבוהם, אתה חונק אותם. כל השנה נתת להם 3.1, 3.2, 2.8, 2.8, עכשיו אתה מרביץ מכה 4.85? תיקח את זה בבקשה, תחתוך את זה לשניים, תעשה את זה 18 חצי, 19 חצי, שלא יהיה במכה אחת תבוא תרביץ מכה לאנשים. המסחר לא קל בעיר הזאת, כולנו יודעים את זה והם לא צריכים עוד גזירות קשות. זאת לא גזירה אומנם, זה השוואה, אבל שלא תבוא במכה. אז פה אני מבקש את 2018 להפריד אותה לעשות 2019, / חצי 2018, חצי 2019.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה עד שזה נכנס לתוקף זה גם - עד שנכנס לתוקף זה בסוף 18.

מר משה ינאי :

זה לא משנה אבל זה יבוא ביום אחד בהיר.

מר יחיאל חמו :

1.1.2018,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אני רוצה לומר משהו, תשמעו, יש היגיון בכל מה שאנחנו עושים, חשוב לי שתדעו. תנתחו מה קורה גם בקריית יהודית עכשיו, אילו עסקים נמצאים שם ובואו לאורך כל השנים עיריית באר שבע, בוא נודה על האמת, נתנה די הטבה, רגע שנייה, שנייה,

מר משה ינאי :

תגלו צדיק אחד בסדום.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שנייה, שנייה, ולו צדיק אחד בסדום משה, אני יודע כמה אתה אכפת לך ואתה נלחם בשביל מאות עסקים מקומיים שנמצאים בתוך השכונות. חבריה, אנחנו עשינו הפחתה מאוד גדולה.

מר משה ינאי:

אף אחד לא דיבר על זה בכלל, למה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

לא, כי זה די-

מר משה ינאי:

אבל אני לא אומר שאל תיקח את זה, אני אומר לך בסדר, סיכמנו את זה, אתה צודק, אנחנו הובלנו את התהליך הזה, זה נכון לעשות את זה, תעשה השוואה קריית יהודית, עמק שרה, שווה בשווה. אל תקפוץ ביום אחד לקחת חמישה אחוז.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

אני חושב -

מר משה ינאי:

אתה תיקח חצי חצי, מה שאני מבקש, זה הכול, חצי ל 2018.

מר יחיאל חמו:

זה תוכנית שאושרה בזמנו ב 2010, אנחנו מיישמים אותה זה שנה אחרונה -

מר משה ינאי:

אבל היא אושרה למצב שזה יחולק שווה בשווה. מה שקרה בעצם החלוקה הלא נכונה שנעשתה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

אבל בגלל שלא אישרו לנו, אם היו מאשרים לנו, הפריסה הייתה פריסה אחרת זה פשוט.

מר יחיאל חמו:

שנה מסוימת -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

לא אישרו לנו, זה הסיפור,

מר משה ינאי:

אושר, אושר, אושר אחרי זה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

לא, לא, לא, אז תקשיב, משה תקשיב,

דובר:

ב 2015 לא אושר לנו כלום.

מר משה ינאי:

רגע, בסדר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

התוכנית נגיד -

מר משה ינאי :

נגיד שאתה צודק, לא אושר והיו תקלות בדרך.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו מתכננים כמה שנים מראש, משרד הפנים רואה את זה כל שנה הוא מתנהל ונותן לנו את האישור לאותה שנה. הוא יכול להגיד לנו שנה כן ויכול להגיד לנו שנה לא, זה בכלל הסיפור. מכיוון שאנחנו רוצים להיצמד לתוכנית האסטרטגית שלנו בצו הארנונה, הוא לא אישר לנו שנה שעברה, נכון?

מר יחיאל חמו :

2015,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

2015 הוא לא אישר לנו, אין מה לעשות, אז שנה שעברה הם לא שילמו שקל אחד, אז אם עושים צדק, זה הצדק.

מר משה ינאי :

רגע אם היא לא אושרה, משמע שמה? אבל מה שאנחנו אומרים בעצם -

דובר :

הם שילמו בלי העלייה שהייתה .

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ממש,

מר משה ינאי :

רגע, רגע, מה שעשית - מה שלא אושרה פה אתה חיברת אותה פה. כי העלייה בסך הכול-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה לעשות? רגע,

מר משה ינאי :

לא לעשות, אני לא אמרתי שלא, יש גבול מסוים של סכום מספר מסוים צריך להיות מחולק על פי מספר שנים. אז אם היה ומשרד הפנים לא אישר שנה אחת, רווח להם טיפה, נחמד.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מאה אחוז,

מר משה ינאי :

אמה מה, אתה לא יכול לבוא ולהגיד להם עכשיו אני שם את כל היד שלי על הקופה שיתנו את הכול במכה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני חושב שזה לא דרמטי כל כך.

מר משה ינאי :

לא משנה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כמו שאתה מציג את זה.

מר משה ינאי :

אתה לא יודע כמה מטר ולא יודע כמה אנשים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר,

מר משה ינאי :

אתם אם תרצה אני אקח אותך להרבה עסקים, קריסה מוחלטת בעיר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן אבל אתה מדבר בעיקר-

מר משה ינאי :

אני מבקש ... זה מאוד פשוט,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה שניה משה, אני אגיד לך למה, שנייה, שנייה, יש היגיון בכל מה שאנחנו עושים, כי

אתה מדבר לרוב-

מר משה ינאי :

יש היגיון במה שאני אומר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז אני אומר, חבר'ה, קשה לנהל ככה, אתה מדבר לרוב על אותם בעלי עסקים קטנים

שברובם הם תושבי העיר באר שבע, שנייה, שהם דווקא נמצאים או בעיר העתיקה או

בשכונות העיר, זה יכול להיות מאפייה או קונדיטוריה, זה יכול להיות מספרה או

מינימרקט.

מר משה ינאי :

אז למשל בקריית יהודית -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, רגע, איך אתה משווה בכלל?

מר משה ינאי :

יש, לא משנה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

איך אפשר להשוות בכלל, עכשיו הכמות העסקים המאות עסקים שיש לנו בשכונות הם

זעקו וזועקים ומשוועים, פה אנחנו לאורך שבע או שמונה שנים התוכנית שלנו ב 28%?

אנחנו מקלים עליהם משה -

מר משה ינאי :

אבל אתה מערבב, רוביק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו מקלים עליהם ב 28% כמעט 30%, אתם מבינים איזה דבר זה חסר תקדים?

מר משה ינאי :

חבר שלי הצעיר תקשיב, אתה מערבב דברים.

דובר :

אפשר רגע לשאול שאלה אבל?

מר משה ינאי :

זה שעשית למישהו טוב, לא אומר שתעשה למישהו השני רע.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שים רגע פסיק,

דובר :

אפשר להצטרף גם לדיון?

מר משה ינאי :

אתה עושה טוב, אתה מציין את זה לשכונות הותיקות אתה מוריד להם ובהתאם למדיניות שהובלנו במשך כמה שנים טובות, נגיע למצב שאותם עסקים בשכונות הותיקות שהם עסקים קטנים, קשים, וכאן נוריד להם את המחירים. מצוין, זה עדיין לא אומר שאני אקשה על מישהו אחר בכלל זה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אתה לא יכול להתנתק אני אגיד לך גם למה.

מר משה ינאי :

אני אתנתק, אתה צריך כסף,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא -

מר משה ינאי :

רגע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כשאנחנו באים למשרד הפנים, תקשיב טוב, כשאני אומר לך שאני נוסע בכל שנה באופן אישי למשרד הפנים, אתה צריך להבין משה, קודם כל הם באים ואומרים מה פתאום? הפחתות? מה זה הפחתות? הם לא יודעים מה זה הפחתות בכלל על מה, אתם, עם כל הכבוד לכם מה אתם מפחיתים?

מר יחיאל חמו :

בארץ אין הפחתות,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב, לא כל עיר מפחיתים, אנחנו לא תל אביב חבר'ה, אל תתבלבלו, אנחנו לא תל אביב,

מר משה ינאי :

ראשון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו גם לא ראשון, אנחנו רחוקים מלהיות הערים החזקות האלה, אני רוצה שתבינו, עכשיו אנחנו באים ועושים דבר, אני חושב שלא נעשה בעבר בכלל בעיריית באר שבע, להפחית לעסקים, לא נעשה הדבר הזה בכלל. כשאנחנו באים למשרד הפנים אומרים לנו רגע, רגע, תראו לנו איך אתם מאזנים את זה, אתם רוצים לתת הפחתה? טוב בוא נבחן, הם לא אומרים מיד כן. אז תראו לנו איך אתם מאזנים את זה כי בסופו של דבר זה הרגולאטור, הם רוצים לדעת שאנחנו לא מסיימים את השנה בגירעון, שאנחנו לא עושים דברים שאחר כך לא תהיה מהם דרך חזרה, זה נקרא אחריות הדבר הזה.

מר משה ינאי :

אתה מבין שיש -

דובר :

אפשר לשאול אבל שאלה, רגע, רגע,

מר משה ינאי :

יש תוספת לארנונה טבעית, של המדד,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה לא קשור, מה פתאום, מה זה המדד?

מר משה ינאי :

דקה,

דובר :

אפשר רגע לשאול שאלת הבהרה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

דובר :

קיבלנו הנחה על עסקים קטנים עד מאה מטר, הנה - הכול בשקט נעשה, הנה הוא יגיד לכם.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אם יתנו לו להשלים אז הוא יגיד את זה.

מר משה ינאי :

אבל למה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש הרבה הטבות, משה, יש הרבה, הרבה הטבות.

מר משה ינאי :

אני לא מתווכח איתך רק קראתי את הכול, אני אמרתי אין הטבות? הרי הטבות אני בא

אומר-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני רוצה שאתה תגלה אחריות. שנייה, שנייה, אני אגיד לך למה אני מבקש ממך לגלות אחריות, שנייה, אי אפשר אם הרשות באה ועושה כמה ואגב שיחות לאורך השנים, שהרשות עושה כמה צעדים אמיצים מאוד שמפחיתות לה את ההכנסות, אני חושב שצריך להיות גם מספיק אמיצים איפה שצריך, להגיד שצריך לעשות תיקון עיוותים לבוא באומץ כולנו ולהגיד חבר'ה, אלה סדרי העדיפויות של העיר. אלה יקבלו כי הם רגע לפני שהם קורסים, אנחנו רוצים לעזור להם אבל רוצים לעזור להם באמת. אלה ישלמו טיפה יותר, אין מה לעשות. אי אפשר הכול.

מר טל אל על :

אפשר שנייה ליחיאל, סליחה שנייה,

מר יחיאל חמו :

כן,

מר טל אל על :

אני מסתכל פה בסעיף המדובר, אתה רושם פה כמות הנכסים שמונים, והמשמעות הכספית להעלאה 223,252 שקלים. השאלה שלי היא כזו, זה סך הכול העלאה לכל השמונים ביחד?

מר יחיאל חמו :

כל השמונים,

מר טל אל על :

זה מה שהעירייה בעצם מקבלת?

מר יחיאל חמו :

כן -

מר טל אל על :

האם זה נכון לעשות חילוק פשוט של 223,000 שקלים לחלק ל 80 יוצא 2000,

מר יחיאל חמו :

ממוצע כן,

מר טל אל על :

כן ממוצע, 2790 שקלים לשנה,

מר יחיאל חמו :

270 בחודש,

מר טל אל על :

על זה מדובר, לא רק שנבין על מה המספרים.

מר משה ינאי :

אני אספר לך מהו כאן דבר קטן שאתה לא יודע אותו.

מר טל אל על :

לעומת שראש העיר מסביר לך ששנה שעברה נהנו מזה שלא עלה.

מר משה ינאי :

אני רוצה לספר לך משהו, יש לי דוח מסוים-

מר טל אל על :

אז על מה אנחנו מדברים פה?

מר משה ינאי :

אני אספר לך משהו,

מר טל אל על :

זה גורם לקריסת העסקים 2790 שקלים בממוצע?

מר יחיאל חמו :

230 שקל לחודש,

מר משה ינאי :

לתשובתך,

דובר :

התפיסה הכוללת שתבין, כשאנחנו מדברים על קריית יהודית אנחנו מדברים כשירודים לרזולוציה מדברים על היס פלנט, מעבר לזה מהצד השני לעסקים עד מאה מטר אנחנו הולכים להפחית את הארנונה, אז איכשהו יש פה איזון אם אנחנו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אלה שבאמת צריך -

דובר :

באיזון הכללי, אז זה -

מר משה ינאי :

אני רוצה לתת תשובה לטל,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן בבקשה,

מר משה ינאי :

טל,

דובר :

כדי לקבל משהו או כלום, כי זה ייסגר, כל המטרה היא לעזור -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עיריית באר שבע בטוטל לא מכניסה יותר כסף, היא מפחיתה לעצמה הכנסות. בכללי, **מר**

משה ינאי :

האיזון הכולל,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בוודאי בוודאי,

מר משה ינאי :

אז אני אתן לך תשובה למה שאתה אמרת עכשיו, יש לי איזה שהוא דוח קטן אצלי במשרד שלי, שהוא בערך ערכו חמישה מיליון שקל. בסדר? אני בא למשה אתה חייב אלף שקל תשלם הוא אומר לי בחייאת רבק, אלף שקל, מה זה בשבילך אתה מבלבל לי את המוח? אמרתי תעשה חשבון זה מיליון שקל, תחלק אותו עכשיו באלף שקל כל אחד, אתה בא ואומר מה זה 250 שקל בשבילו, זה אתה 250 ומשה רוצה ממנו כסף זה רוצה ממנו כסף זה רוצה ממנו כסף, הבן אדם טובע, בוא נציל את העסקים קצת.

מר טל אל על :

כל מה ש- אני לא מזלזל בשקל אחד.

מר משה ינאי :

אל תבזבז אל תגיד מה זה -

מר טל אל על :

אני לא מזלזל בשקל אחד, משה, רק רציתי להבין -

מר משה ינאי :

אז מה בסך הכול ביקשתי?

מר טל אל על :

על מה המהומה,

מר משה ינאי :

אין מהומה, למה אתה אומר, אנחנו לא עושים מהומה אנחנו דנים. אני אומר דבר מאוד פשוט-

מר טל אל על :

על המספרים,

מר משה ינאי :

הדיון הוא מאוד פשוט,

מר טל אל על :

על 232 שקלים בממוצע, לחודש?

מר משה ינאי :

אני אשאל עכשיו, אני אשאל את השאלה הבאה האחרת,

מר טל אל על :

זה הכול,

מר משה ינאי :

כולה 200,000 שקל,

מר טל אל על :

ששנה שעברה לא הועלה להם בכלל.

מר משה ינאי :

שמתוך ה 200,000 שקל האלה, זה הרוב הגדולים שהם משלמים בדרך כלל מלא,

מר טל אל על :

זה הממוצע,

מר משה ינאי :

יש כולה אולי אולי חמישים אלף שקל יזוזו לך לשנה הבאה, מה קרה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה תוכנית רב שנתית שהעירייה-

מר משה ינאי :

אבל רק שנייה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, שתבין ...

מר משה ינאי :

אתה גומר אותה ב 2018 גמרת את ההשוואה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני רוצה -

מר משה ינאי :

או שאני טועה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני רוצה שנבין משהו אחד, הכי קל לנו לדון פה, אתם יודעים רשויות אחרות, אני לא יודע אם אתם קראתם, רשויות אחרות בשנים האחרונות מעלות ארנונה על ימין ועל שמאל, אגב, אני לא מאשים אותן כי בסוף הן רוצות הכנסות כדי להחזיר לציבור. עכשיו תבינו, אנחנו נמצא את עצמנו, אני אומר לכם את זה כל שנה, נמצא את עצמנו עוד מעט בדיוני התקציב. תסתכל על העיניים של חפצי ושל זהבה ושל אתי ושל כל אלה שיבואו עם הרווחה ועם החינוך ועם כל הדברים, עם הניקיון והכול, הם יגידו מה, צריך עוד, צריך תוספת פה, וצריך תוספת פה, וצריך תוספת פה, אין לנו מעשה קסמים, אין מאיפה להביא כסף, אנחנו כל שנה כבר לא מעלים ארנונה, כי הבנו שהגענו לאיזה רף מסוים. אבל אי אפשר לפחות את התיקוני עיוותים צריך לעשות את זה באומץ, מנהיגות זה אומר-

מר טל אל על :

זה תיקון שולי, זה תיקון שולי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה תיקון קטן, הוא שולי, הוא לא פוגע באף אחד,

מר טל אל על :

בחייך זה-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בואו בחייכם, אם משרד - אם כבר משרד הפנים יאשר לנו את זה-

מר משה ינאי :

אני הצעתי הצעה לחתוך את זה לשנה, אם לא רוצים אתם תצביעו בשורה התחתונה פה ,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר,

מר משה ינאי :

אני לא הרוב, אני לא הרוב אני -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עזוב, אנחנו מנהלים שיח-

מר משה ינאי :

אני אומר היגיון -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אם הייתי חושב שצריך-

מר משה ינאי :

תעשו חצי חצי כי יש גם -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה אתה יודע, עשינו בעבר הרבה מאוד דברים ובעצה אחת על השוק וגם על השכונות עשינו את הדברים אנחנו לא מתעלמים, פה אני חושב שאין לנו מה לעשות חלוקה, הם לא שילמו שנה שעברה-

מר משה ינאי :

חמישה אחוז במכה לתת לבן אדם זה הכול, זה בום.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר, זה עסקים גדולים שלדעתי הם יוכלו לעמוד בזה.

מר משה ינאי :

אז פה ... , פה יש אחד מאה מטר, אל תוסיף להם את זה במכה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא אבל -

מר משה ינאי :

לא, אל תוסיף להם.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה תגיד משהו על המאה מטר.

דובר :

בגלל המאה מטר -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז בוא תעבור לסעיף הזה, תעבור לסעיף הזה.

מר יחיאל חמו :

נראה את התמונה הכוללת,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בדיוק, אי אפשר להסתכל רק על נושא אחד, משה, כן, תמשיך.

מר יחיאל חמו :

הנושא הנוסף זה העלאת התעריפים תעריפי המסחר במתחם דרך אליהו נאווי, מול ההפחתה בשכונות. אז -

מר משה ינאי :

לא אושר מאז הפתיחה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נכון,

מר יחיאל חמו :

נכון, נכון לא אושר-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ולא בטוח שיאשרו גם עכשיו, בסדר,

מר יחיאל חמו :

אנחנו לא יודעים מה יהיה השנה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר יחיאל חמו :

ואנחנו מבקשים העלאה של שלושה אחוז-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אגב, הנה זה אפרופו גם תיקון עיוות. קניון קריית הממשלה שאני בטוח שלא עובד כמו שעובד הביג והמקומות האחרים שם, הם משלמים פחות קניון קריית הממשלה משלם הכי הרבה. זה לא בסדר, זה לא צריך להיות ככה.

עו"ד מינה קלמן חדד :

למה קניון קריית הממשלה משלם יותר?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי ככה היה בצו הארנונה של פעם והיו צריכים לתקן ולא תיקנו ואנחנו בשיח מול משרדי הפנים והאוצר על הנושא הזה, זה לא הוגן, זה לא פיר, זה לא צריך להיות ככה.

עו"ד מינה קלמן חדד :

דווקא נראה לי שקניון קריית הממשלה הוא לא בשיא הרווחים שלו.

מר טל אל על :

זה מה שנאמר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

קדימה יחיאל,

מר יחיאל חמו :

להפחית את תעריפי המסחר בשכונות -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

להמשיך את התוכנית,

מר יחיאל חמו :

להמשיך את התוכנית ב 2016 אושר לנו ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

חבר'ה,

דובר :

זה לא הוגן, יש פה עוד חברי מועצה -

מר משה ינאי :

שישאלו,

דובר :

רוצים לשמוע אותו מההתחלה ועד הסוף.

מר משה ינאי :

אז ...

דובר :

לא כולם .. כמוך,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נסיים פרק, פרק, שנייה,

דובר :

אבל לא כולם צועקים כמוך,

מר משה ינאי :

מותר ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הוא עוד לא סיים -

דובר :

תן לו לסיים ... לפחות.

מר יחיאל חמו :

הערכה מסחר בשכונות גם ב 106 2016 אישרו לנו הפחתה וגם ב 2017 אישרו לנו הפחתה
ואנחנו מבקשים ב 2018 להפחית בעוד ארבעה אחוז את התעריפים בשכונות המגורים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. כן,

מר משה ינאי :

אתם עושים מכל דבר פה סיפור, תירגעו שנייה, שאלות קצרות תשובות קצרות וגמרותי.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תשאל, תשאל,

מר משה ינאי :

לא עושים פה דיון, די,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

קדימה,

דובר :

מה שאתה הבנת מהר אנחנו עוד לא הבנו לאט.

מר משה ינאי :

מה לעשות עד שתגיע לגילי -

דובר :

לא כולם בקצב שלך,

מר משה ינאי :

תגיע לגילי יש עוד

דובר :

אבל אני ... אני לא ... את הגיל שלך.

מר משה ינאי :

לאט, לאט, עם הזמן יהיה לך, אתה אדם חכם עם הזמן תדע הרבה דברים. ... 2016 לא

אושר, אני מדבר על מסחר -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה מדבר על הביג אליהו נאוי, כן,

מר משה ינאי :

אליהו נאוי, כן, לא אושר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

2017 לא אושר, אם לא אושר, בעצם זה לא יקרה, אין מאיפה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נכון,

מר משה ינאי :

נכון? בכל מקום שלא אושר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אנחנו מתחילים את זה מההתחלה, אם יאשרו לנו זה יהיה מההתחלה.

מר משה ינאי :

רגע אבל, מה שאתה עשית לעומת זאת פה לא אושר העמסת אותה במכה אחת ב 2018.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אבל זה שונה, זה שונה, הפערים הם פערים אחרים, ההוא זה רב שנתי, נכון?

מר משה ינאי :

כן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לכמה שנים חילקנו את זה?

מר יחיאל חמו :

כן, זה רב שנתי וגם פה זה רב שנתי אבל פה אושר לנו הכול ועוד פעם, עוד פעם משה תסתכל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה חלק מאושר,

מר יחיאל חמו :

על החבילה הכוללת,

מר משה ינאי :

לא, פה ב 2015 לא אושר,

מר יחיאל חמו :

בסך הכול,

מר משה ינאי :

מה עשית, לקחת את 2015 העמסת אותו 2016, פה לא אושר, למה? לא אושר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב אני עושה-

מר משה ינאי :

תעמיס את הלא אושר הזה עכשיו ב 2018.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה חלק כן אושר לנו של זה, נכון? באיזה שנה אושר לנו?

מר יחיאל חמו :

רק בשכונות אושר לנו מ 2016, 2017 בשכונות,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

וזה הם אישרו לנו כבר שנתיים, נכון?

מר יחיאל חמו :

שנתיים, כן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר זה לצמצם זה וזה אין מה לעשות. אין מה לעשות. זה תוכנית רב שנתי, שניהם, גם

וגם.

מר משה ינאי :

2015 לא אושר, מה עשית? לקחת את 2015, העמסת אותו על 2018, לקחת את הסכום- לקחת את הסכום לכפול, נכון? בא להנה, לא אושר, לוקח את המאושר הזה תביא אותו ל 2019 - למה אתה לא עושה את זה גם? על אותו בסיס?

מר יחיאל חמו :

זה אותם סכומים -

מר משה ינאי :

כי זה הורדה וזה העלאה? רוביק, כי זה הורדה וזה העלאה? מה? הוגן, אם אתה אומר אני מוריד בנושא של עושה סדר, אז בסדר, כי לקחת בסדר הזה מפה על בסיס של זה גם פחות, איך אמרת? אני מפה מוריד, מפה מעלה, מאזן. האיזון -

מר יחיאל חמו :

בשביל זה התוכנית היא תוכנית רב שנתית, אנחנו בקטע הזה של העלאת תעריפי הארנונה תעשייה בקריית יהודית מול עמק שרה, אנחנו גומרים את התוכנית הזאת משלימים אותה ממשיכים עם שאר הדברים, אני מקווה מאוד שלאורך השנים יאשרו לנו גם את התוכנית האחרת ואם לא, אז אנחנו נצטרך לחשוב מחדש מה עושים.

מר משה ינאי :

אתה עונה לי שלא הבנת את השאלה שלי, אתה הבנת את השאלה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני הבנתי את השאלה שלך,

מר משה ינאי :

אם אתה בא ואומר לנו עוד ... שנתית ואני אומר מפה אני מוריד מפה אני מעלה, ולאזן, בסדר, אבל פה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לדעתי שנינו מאזנים את הנושא של השכונות.

מר משה ינאי :

פה לא אושר לך, משמע שלא העלית, ופה לא אושר לך כי לא הורדת. זאת אומרת על אותו משקל תעשה את זה כאן, פה אם לא אושר לך ב 2016, אל תעמיס על 2018 -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שניהם זה חלוקה לשמונה שנים?

עו"ד מינה קלמן חדד :

כל התוכנית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ואת שניהם לא אישרו לאורך כל השנים, ביחד?

מר יחיאל חמו :

לא הייתה שנה אחת שלא אושר, במקרה הזה של הדרך אליהו נאוי, לא אישרו לנו את זה במשך כל השנה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אבל אני שאלתי את השני,

מר יחיאל חמו :

מה את קריית יהודית?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

2015 אנחנו -

מר יחיאל חמו :

אישרו לנו כל השנה, חוץ מ 2015,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר אז זה הפער רגע, רגע, זה נכנס-

מר משה ינאי :

תודה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, לא, לא, לא תודה רבה, אחד מהם נכנס למסלול והוא על פי התוכנית והשני בכלל לא הכניסו לנו אותו למסלול, אנחנו רק רוצים להכניס אותו למסלול.

מר יחיאל חמו :

מה שקורה לנו פה שאנחנו מעלים בשכונות ולא-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

את הפער של השנה, חבר'ה, את הפער של השנה שלא אישרו, זה הסיפור,

מר משה ינאי :

שאתה מכניס אותה ל 2018,

עו"ד מינה קלמן חדד :

נכון,

מר משה ינאי :

כן, זאת אומרת אני לוקח עכשיו - אמרת לי שהבנת,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני הבנתי, אני הבנתי לחלוטין, את ביג לא אישרו לנו עד היום בכלל, את קריית יהודית אישרו לנו, ואחר כך לא אישרו לנו, שנה אחת. זה הפער שנוצר, זה על המסלול לא אישרו שנה אחת, אנחנו מצמצמים את השנה שלא אישרו ועושים את השנתיים בשנה אחת, נכון?

הביג אנחנו עוד -

מר משה ינאי :

רשת ביג בהורדה, אותו תרגיל יש פה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל תקשיב זה לא אותו תרגיל, אני אגיד לך גם למה. כי אנחנו בקריית יהודית הצלחנו לשכנע את משרד הפנים, אני לא יודע למה הוא לא אישר לנו שנה אחת, אבל הצלחנו לשכנע, זה עובדה שזה היה על המסלול. את הביג ואת דרך אליהו נאוווי עוד לא הצלחנו לשכנע אותם, אז אם אנחנו לא נבוא קודם כל עם המינימום, אנחנו לא נצליח לשכנע אותם בכלל, ולכן זה עוד לא נכנס למסלול, זה פשוט מאוד. זה שונה, זה מול זה, זה שונה, זה הכול. זה אושר ונכנס למסלול וזה עוד לא נכנס למסלול, זה פשוט מאוד. בסדר אני מבין מה שאתה אומר,

מר משה ינאי :

כמו שאני אומר פה לא אושר -

דובר :

... רק שיהיה לכם שלום,

מר משה ינאי :

רגע, לא אושר? קח את הלא אושר הזה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני יודע מה שאתה אומר,

מר משה ינאי :

תעמיס אותו לשנה הבאה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל יש תוכנית -

מר משה ינאי :

ואז ... ב2018,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה אני מבין בדיוק מה שאתה אומר,

מר משה ינאי :

אם יהיה שלוש וחצי למה אתה עושה את זה שנה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אני מבין בדיוק מה שאתה אומר?

מר משה ינאי :

למה אתה עושה את זה שבע -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש תוכנית רב שנתית והתוכנית הרב שנתית הזו גם צריכה לדאוג להכנסות של העירייה, איך לכסות נו מה, אפשר תראו אפשר להעביר רק הקלות, חופשי, אחר כך בוא נראה איך נתמודד עם התקציב, בוא נראה.

מר משה ינאי :

אבל לא רוצה הקלות, זה הקלה בסדר לא אושר, הרווחת מהאי הקלה הזאת, בסדר? פה זה הקלה, נכון נאוי?

מר יחיאל חמו :

לא, זאת לא הקלה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה תוספת,

מר משה ינאי :

זה תוספת או קיי. לעומת זאת בשכונות -

מר יחיאל חמו :

בשכונות אתה מפחית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בשכונות אתה מפחית ואת זה מאשרים לנו, אני לא - שנה שעברה זה היה זה כנגד זה, מה קרה? היה לנו פער באותו נאלץ לגזור חלק ממקומות אחרים כדי לתת את ההטבות לאנשי עסקים, מה לעשות? טוב הלאה תמשיך.

מר יחיאל חמו :

הנושא הבא זה יצירת סיווג לפארק - לונה פארק.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

חבר'ה אני ממש מבקש, אלה שלא חייבים להיות פה בצו הארנונה ורוצים לחזור אחרי לועדת כספים שיחזרו אחר כך, אי אפשר ככה לנהל עניינים. תודה,

מר יחיאל חמו :

אנחנו רוצים לעודד לונה פארק, זה משהו חדש יחסית בבאר שבע,

מר משה ינאי :

מי עושה לונה פארק חוץ ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, לא,

מר יחיאל חמו :

לונה פארק קבוע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משהו קבוע, קבוע,

מר יחיאל חמו :

קבוע,

דוברת

כמו פארק שעשועים לילדים.

מר טל אל על :

יש יוזמה גדולה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אין הרבה כאלה כי זה לא דבר ש- זה -

מר משה ינאי :

למה לא לדון בו כפרטני, כגוף -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הנה זה חייב להיות בצו הארנונה, כי אין לו צו משלו.

מר משה ינאי :

אין סעיף כזה בכלל.

מר יחיאל חמו :

ביצענו השוואה לרשויות -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כמו שעשינו בזמנו על באולינג, כי לא היו- כן,

מר יחיאל חמו :

ביצענו השוואה לרשויות מקומיות ואמצנו חלק מהדברים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

פחות או יותר מה שעשו במקומות אחרים, נכון?

מר יחיאל חמו :

אם זה ראשון לציון בעיקרון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

... משלם יותר? הם היו משלמים יותר?

מר יחיאל חמו :

לא, שמה שילמו משהו שאנחנו מתכווננים אליו, ליצור סיווג-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או קיי. שיהיה סיווג ממוקד,

מר יחיאל חמו :

משהו כמו בראשון לציון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן או קיי.

מר יחיאל חמו :

ופה אנחנו מגיעים לסעיף מאוד משמעותי של הפחתת תעריפי העסקים ומסחר בסעיף 23

א לצו, הרעיון הוא לעשות השוואה בין תעריפי 20 מטר -

עו"ד מינה קלמן חדד :

עמוד שש למעלה, ד',

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

סעיף 22 א, כן,

מר יחיאל חמו :

כמו שאמרתי ההשוואה בין תעריפי 20 מטר ל 80 מטר הנוספים לכל האזורים, זה מתוך כוונה לעודד את אותם עסקים הקטנים בעיר, עד 100 מטר, להפחית להם את התעריפים -

מר משה ינאי :

מה זה העשרים הראשונים, שנלמד,

מר יחיאל חמו :

אם תיקח את צו הארנונה בסעיף 23 א', כל האזורים אתה תראה בוא ניקח את אזור א' למשל, התעריף של ה 20 מטר הראשונים לכל מטר רבוע 377.82, וה 80 מטר הנוספים 339.78, אז אנחנו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הולכים על המופחת,

מר יחיאל חמו :

אנחנו פשוט הולכים על המופחת, ועד 100 מטר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לוקחים את הכול גם את העשרים - כדי להקל עליה,

מר יחיאל חמו :

בשורה מאוד טובה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה יעזור להרבה עסקים, כי אגב רוב העסקים שלנו הם קטנים, אני מזכיר לכולנו, זה הולך להשפיע על המון עסקים ברחבי העיר.

מר טל אל על :

רשום 4893,

מר משה ינאי :

זאת אומרת שעכשיו 100 מטר יחויבו בסעיף של -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תעריף נמוך,

מר משה ינאי :

ואם זה עוד דוגמא עוד 30 מטר, על 30 מטר יחויבו בסעיף 6.

מר יחיאל חמו :

במדרגה הבאה,

מר משה ינאי :

המדרגה הבאה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

עו"ד מינה קלמן חדד :

מה שמעל מאה מטר.

מר משה ינאי :

יופי,

דובר :

הקלה לעסקים עד 100 מטר.

מר משה ינאי :

הבנתי את הכול,

מר טל אל על :

זה אובדן הכנסה של מיליון שקל.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל גם זה אגב, שוב, אני חשוב לי להגיד, זה דורש אישור,

מר טל אל על :

דורש אישור,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו כל הפחתה כזו אנחנו מגיעים אומרים לנו רגע, מה אתם מביאים בתמורה, שלא תחשבו שזה פשוט שאנחנו מביאים הפחתה ונותנים לנו אישור אוטומטי, זאת ההצעה שלנו, למשרד הפנים, שכן יאשרו לנו את זה, אני מקווה מאוד שיאשרו. כן,

מר יחיאל חמו :

בהמשך למה שראש העיר אמר כדי שנבוא למשרד הפנים משרד האוצר עם איזה תוכנית ככה שמאזנת את הדברים, אנחנו ניתחנו את אלה שמקבלים הנחה בהוראת קבע, ולקחנו את כל השומות מעל 100,000 שקלים בשנה, ואנחנו ממליצים לבטל להם את ההנחה של הוראת קבע.

מר טל אל על :

זה מה שנקרא צדק חברתי אמיתי. ד' ו- ה' תראה איזה יופי של עבודה, תראה,

מר יחיאל חמו :

- 250

עו"ד מינה קלמן חדד :

את האיזונים יש פה איזונים,

מר טל אל על :

אם זה לא צדק חברתי, מה זה צדק חברתי?

מר משה ינאי :

הנחה שניתנת למשלם,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

דין פרוטה כדין מאה, אני משלם עשרת אלפים שקל בחודש, בא נותן לי הנחה של שני אחוז, הוא נותן לך הוראת קבע. מדינה דיומא מאז שאני מכיר את המערכות בעיר הזאת, בסדר? מה אתה בא ואומר, ככל שגדלתי בוא ניתן לך עוד קצת, בוא נעצור לך עוד קצת. למה? מה הרעיון, מה אתה משיג פה?

עו"ד מינה קלמן חדד :

צדק חברתי אתה משיג פה,

מר משה ינאי :

עכשיו אני אבוא אני אגיד לך אדוני אין בעיה, אני את העסק שלי אפצל אותו עכשיו לשלוש, מה יצא לך מזה?

עו"ד מינה קלמן חדד :

לפצל אתה צריך אישור לפצל.

מר משה ינאי :

מפצל בקלות, אני פותח עוד שתי חברות בשנייה אחת.

עו"ד מינה קלמן חדד :

תפצל,

מר משה ינאי :

ואז מה עשית?

מר יחיאל חמו :

לא תקבל תעריפים מדורגים,

מר משה ינאי :

זה לפחות עוד שלושה עסקים, מי יכול -

מר יחיאל חמו :

אז אתה תאכל אותה בתעריף המדורג.

מר טל אל על :

נותן עוד שני מיליון שקל, שאיתו אתה תוכל לממן את ההפחתה של העסקים הקטנים, איתה אתה תוכל לממן -

מר משה ינאי :

נותן לך תזרים מזומנים יותר טוב.

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל משה יש פה -

מר משה ינאי :

יש לך מצב שאתה יודע שאחרי אנשים ... לתשלום.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה אני רוצה לומר לך ככה, דוגמא,

עו"ד מינה קלמן חדד :

יש לך איזון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כל סניפי שופרסל, בנק אוצר החייל, שירות בתי הסוהר שזו המדינה, כל משטרת ישראל, על אלה אנחנו מדברים, אלה יכולים לעמוד בדברים האלה אלה בגדול העסקים.

מר משה ינאי :

אלה בסדר, ובתוכם אבל בין כל אלה אתה תמצא צדיק בסדום או שניים או שלושה, נכון? הצדיק שניים ושלוש בסדום בא אומר לך אדוני, יאללה עזוב אותי.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הצדיק בסדום הזה לא יפול משני אחוז האלה, נו באמת,

מר משה ינאי :

לא ייפול כלום, אף אחד לא ייפול, אף אחד לא ייפול,

מר טל אל על :

אבל זה האיזון משה,

מר משה ינאי :

אני אומר - ש אבל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה גם בערים אחרות עושים את זה, בדקנו את הדברים, אנחנו מנסים להיות גם יצירתיים, מה לעשות?

מר משה ינאי :

אתה יצירתי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז בסדר, יחיאל כל הכבוד,

מר טל אל על :

כל הכבוד,

מר משה ינאי :

יצירתי, הכנסת עוד שני מיליון שקל למערכת.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה, במקום שתגידו כל הכבוד איך דואגים להכניס עוד כסף ולא מהתושבים.

מר משה ינאי :

מי? יחיאל? צדיק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. יפה, אז יחיאל יצא צדיק.

מר משה ינאי :

זה שהוא לא יודע לעבוד זה משהו אחר אבל הוא צדיק.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עד כאן חברים, זהו, אין שינויים גדולים מעבר לכך.

מר משה ינאי :

מה עד כאן? מה עד כאן?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זהו,

מר משה ינאי :

איזה זהו? למה זהו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה?

מר משה ינאי :

לא אדוני ראש העיר תחכה, פה העבודה מתחילה עכשיו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה, תעיר את ההערות שלך.

מר משה ינאי :

מה זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

העלינו את כל הסעיפים, לא סוגר, יש לך עוד מה להגיד?

מר משה ינאי :

בטח,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה, דבר,

מר משה ינאי :

יש בתוך חוק ההסדר משק המדינה, תפתחו את דף בבקשה 1,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

פרק א' בניינים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

נושא מרפסות, הבאנו את זה בישיבת מועצה, הגענו להחלטה בהסכמה, שלצד הארנונה, אני מדבר אתכם על ... נביא את זה לבדיקה יסודית וטיפול בסדר? ונבדוק לשנות את העניין.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עשינו את זה אבל זה היה בוילות גם-

מר משה ינאי :

לא עשינו, רגע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נו כן,

מר משה ינאי :

רגע אם אתה כתבת פה ככה, אז זה לא -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נו,

מר משה ינאי :

באנו שנה שעברה לא עשית, אמרת לי משה...לבדוק מה בסדר, שנה הבאה נעשה את זה. אמרתי לך מניח, אין דבר. בכבוד. מה אתה עושה השנה? אתה מביא את זה אותו דבר. והרי מה היה הנושא? לימים המדינה התייבשה, לא היה מים, נכון? מה אמרו? תייבשו גינות אין גינה, לא צריך גינה בעיר. נכון? מה עשו אנשים, או שיחיו בחול וחול ובוץ, או ירצפו, הלכו לקחו בטון, או לקחו מרצפות ריצפו את החלק של החיצוני שלהם. מה אתה בא אומר להם היום עכשיו? שלמו לי על זה ארנונה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אני זוכר שדיברנו, יחיאל תתקן אותי אם אני טועה.

מר משה ינאי :

דיברנו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שרגע, לא כל מה שמרוצף מחויב, רגע,

מר משה ינאי :

אתה. ואני -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, אני צודק?

מר יחיאל חמו :

משה, משה,

מר משה ינאי :

הנה אתה.. מרפסת חלק חיצון של בניין אשר שפתו... לשפת הבניין.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע תן להם להסביר, תן להם להסביר, רק אני זוכר שהסברנו את זה שנה שעברה, לא השארנו את זה סתום, סלח לי, כן,

מר יחיאל חמו :

להזכירך שנה שעברה הנושא הזה עלה ידך ואפילו אני והגזבר שרטטנו בפניך מה זה אומר מרפסות, מה זה מרפסות שעליהם אנחנו נחייב בארנונה, ומה הם כל אותם שבילים שמובילים לתוך הבית וזה שאנחנו לא ניקח אותם ואמרנו שאנחנו ברמת ההנחיות שטח של אנשי השומה שקובעים את חיוב הארנונה לגבי מרפסות, אנחנו נלך בקטע הזה רק לאותן מרפסות הצמודות ליציאה מהסלון -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לריבוע הזה שצמוד לסלון,

מר יחיאל חמו :

שהדברים האלה מאוד ברורים ומאוד -

מר טל אל על :

יחיאל, יחיאל,

מר יחיאל חמו :

זה מה שאמרנו,

מר משה ינאי :

יחיאל, יש פה וילה, בסדר? הוילה הזאת הייתה כולה בצמחים ויופי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן הוא עשה רק רציוף,

מר משה ינאי :

באה המדינה ואמרה אין לי מים, תעצרו, קילפו את הפרצוף של איך קוראים לה זאת שמה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן רננה יפה מאוד,

מר משה ינאי :

מה זה הרגו את האימא שלה, קילפו אותה מכל צד, נכון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הייתה רננה,

מר משה ינאי :

רגע עזוב עכשיו לא חשוב מי זאת, יפיופה קטנה שהרסו את האימא שלה, עד כאן זה בסדר?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

את האימא שלה זה קצת בוטה, יפיופה זה בסדר. כן, הלאה,

מר משה ינאי :

עכשיו באו ואמרו אין מים אין מים יבשו את מדינה, מה בא עכשיו עבדכם הנאמן? ייבש הכול, אין לי, אין מים, אם תיקח ככה יותר קובים פחות קובים, ניפחו לנו את החשבונות, העולם כבר צועק על התאגידים, נכון? באו אמרו או.קיי. נייבש, אבל נהיה חול וחול ואם

זה בבוץ בגשם, נהיה בוץ ונכנסים הביתה והילדים רצים לגינה והכול נהיה ווסאחה אחת שלמה, לכלוך, בלגן. באנו ואמרנו החבר'ה כולם, בואו נרצף את הכול, אנחנו לא רוצים - נעשה ניקיון, שהמקום תמיד יהיה נקי. מה באה עיריית באר שבע אומרת? ריצפת? בוא ניתן לך איזה שהיא מכה מהצד, שלם על זה מיסים.

מר טל אל על :

זה לא נכון,

מר משה ינאי :

זה מה שיוצא עכשיו-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז בואו תסבירו לו,

מר משה ינאי :

אז מה אתה כותב?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל יסבירו לך, יחיאל אתה תהיה מוכן להקשיב לשם שינוי?

מר משה ינאי :

אדוני אני קורא-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ולנסות להבין?

מר משה ינאי :

הבנת הנקרא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נו הבנת הנקרא,

מר משה ינאי :

מרפסת חלק חיצון של בניין, אשר רצפתו קשורה לרצפת הבניין. נקודה, אין פירוש אחר, כל רצפה שהיא קשורה למבנה הזה, היא בעצם נחשבת מרפסת.

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל רגע משה,

מר משה ינאי :

זאת אומרת אם הבית - סליחה רגע אל תפריעי לי - אם הבית העגול הזה מסביב ריצפתי והוא קשור לבניין כולו, הכול מרוצף, אפס אפס, כל זה מרפסת, כל זה אתה עלול לחייב אותי -

מר יחיאל חמו :

זה אתה קבעת, אנחנו לא-

עו"ד מינה קלמן חדד :

מי אומר, אבל משה מי אומר שהמרפסת הזאת הייתה שם גינה?

מר יחיאל חמו:

בהנחיות לעובדים אנחנו נחייב אותם בצורה -

מר משה ינאי:

לא, לא, אין ברמת ההנחיות, היום חשקה נפשך להנחות -

מר יחיאל חמו:

לא, לא חשקה נפשי,

מר משה ינאי:

סליחה יחיאל,

מר יחיאל חמו:

בפרשנות, בפרשנות של ה...

מר משה ינאי:

יחיאל אין בהנחיות, בהנחיות חשקה נפשך היום להנחות א', מחר בא מישהו אחר יחליטו ב'. יש עניין של צו הארנונה, בצו הארנונה הדברים צריכים להיות כתובים וברורים בכתבם בהבנתם המקראית נכונה. מה שאני מבין גברתי המלומדת, האם במגרש שאני כותב אותו הבנת הנקרא, תיכנסי בבקשה בעמוד 1 בעירייה, תסתכלי בסעיף י' בבקשה, תקראי את השורה תגידי -

עו"ד מינה קלמן חדד:

איזה עמוד?

מר משה ינאי:

תקראי בהבנת הנקרא-

דוברת

רגע, למה אתה צועק דבר בשקט.

מר משה ינאי:

אני לא צועק,

דוברת:

אתה צועק, אולי תוריד קצת את הדציבלים, איזה סעיף?

מר משה ינאי:

י',

עו"ד מינה קלמן חדד:

אפשר לשאול משהו?

מר משה ינאי:

רגע תני לה לקרוא.

דוברת:

חלק חיצון של בבניין אשר רצפתו קשורה ...

מר משה ינאי:

שהוא הופך להיות מרפסת. נכון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן את רוצה להסביר? דייזי, רגע שנייה, דייזי בבקשה.

מר משה ינאי :

תשנה את המינוח.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שנייה, שנייה,

מר משה ינאי :

מה אני רוצה במינוח,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל תלעס תן לה להסביר.

מר משה ינאי :

לא, אני לא, מה זה במינוח צריך להיות תבוא ותגיד בניין שיש עליו רצפה עד שני מטר, או

שניים וחצי או שלוש מטר ייחשב כמרפסת, אני אבין אותך.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

קח אוויר, קח אוויר, כן דייזי,

גב' דייזי :

יש תוכנית בנייה, אתה מגיש תוכנית בנייה אתה מציין את גודל המרפסת שלך, אתה לא

מציין את כל החצר שלך.

מר משה ינאי :

מה? מה?

גב' דייזי :

כשאתה מגיש תוכנית בנייה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הנדסה,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אתה מציין את גודל המרפסת,

גב' דייזי :

את מציין את גודל המרפסת, כן,

מר משה ינאי :

סליחה -

דוברת :

סליחה אתה טועה בהבנת הנקרא.

מר משה ינאי :

את, הסעיף כתוב-

דוברת:

רצפה חלק חיצון של בניין, שרצפתו קשורה לרצפת הבניין, צריך שתהיה רצפה,

מר משה ינאי:

חפצי תרשי לי רגע באמת,

דוברת:

אני מקשיבה אתה לא מקשיב.

מר משה ינאי:

תקראי את הסעיף מתחילתו, מרפסת, מרפסת, מה אומרת ההגדרה של מרפסת? חלק חיצון של בנין, אשר רצפתו-

דוברת:

אם זה הבניין,

מר משה ינאי:

אשר רצפתו קשורה לרצפת הבניין,

דוברת:

נכון,

מר משה ינאי:

זאת אומרת אני לוקח עכשיו, זה הבית העגול שלי, כל הריצוף מחובר לבניין פה כולו.

דוברת:

ממש לא, ממש לא,

עו"ד מינה קלמן חדד:

ממש לא, לא, לא,

מר משה ינאי:

לא אמרתי -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

הן רוצות להקשיב,

עו"ד מינה קלמן חדד:

אבל משה זה ממש לא, כל העיר היא מרפסת, אז כל המרחב הציבורי הוא מרפסת, הכול קשור לבניינים מחובר לבנינים, כל המרחב הציבורי הוא מרפסת? ההגדרה היא חלק מוגדר שאתה קובע אותו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

יוסי בבקשה,

מר יוסי דלויה:

... תוכניות בניין אם ביקשת שהחלק הזה הוא מרפסת, על זה תשלם, כל השאר שעשית, לא. פשוט,

מר משה ינאי :

מהמשמעות המילה אצלך מרפסת?

מר יוסי דלויה :

בניתי בית -

מר משה ינאי :

מה זה מרפסת?

מר יוסי דלויה :

הגשתי תוכנית ... מרפסת, את זה ריצפתי את זה אני אשלם, את השמונה מטר הגינה הפרטית לא אשלם.

מר משה ינאי :

אני בא ואומר לך עכשיו יוסי, אני היה לי פה הכול דשא, ריצפתי בתוכניות לא הגשתי מרפסות.

מר יוסי דלויה :

אז אין בעיה,

מר משה ינאי :

אין לי,

גב' דייזי :

אז אין לך,

מר משה ינאי :

אבל מה קרה-

מר יוסי דלויה :

לא תשלם,

מר משה ינאי :

בגלל רגע, בגלל שאמרו לי תעצור את המים אין לנו מים, ייבשתי את כל הגינה היפה שלי, היה לי דשא זוסייה הכי טוב בעולם.

עו"ד מינה קלמן חדד :

זה לא מרפסת אבל,

מר משה ינאי :

אבל הוא מחובר לבניין.

עו"ד מינה קלמן חדד :

מה הקשר, אבל הוא לא הוגדר כמרפסת, אבל הוא לא הוגדר כמרפסת.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה אין לך מהסלון יציאה?

מר משה ינאי :

אין יציאה, יש את הבניין, אני נותן דוגמא את הבית שלי במקרה, בסדר? הבניין שלי עגול,

וכולו מסביב מרוצף, למה? כי אמרו לי תעצור, אין מיס. מה זה אומר על פי ההגדרה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בכמה העלו לך את הארנונה מאז, אתה יכול להגיד?

מר משה ינאי :

לא העלו לי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נו אז מה אתה רוצה?

מר משה ינאי :

אני לא רוצה כלום, אני פוחד -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה יודע שאתה משגע את כולנו פה? כי אני אגיד לך גם למה, אני לא יודע אני אגיד לך

למה אתה משגע אותנו,

מר משה ינאי :

אני לא אומר -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה לא הוגן, אתה אומר את זה סופר סתם, חבר'ה,

מר משה ינאי :

אני דוגמא, לעוד הרבה כמוני, השכנים שלי כאלה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני אתחיל להוציא פה אנשים אני נשבע לכם.

מר משה ינאי :

אני אסביר לי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב לי, אתה לא מסביר, אתה משגע אותנו,

מר משה ינאי :

לא, לא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אתה תקשיב לי, אני אגיד לך למה,

מר משה ינאי :

... להיפך,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה נותן לי שעה את הדוגמא של הבית העגול שלך וריצפת ועשית הכול - אני שואל אותך

לאורך כל השנים כמה העלו לך ארנונה, אתה אומר לי לא העלו לי, אז מה אתה רוצה? מה

אתה רוצה?

מר משה ינאי :

אני רוצה שתשנה את הנוסח, היום זה כתוב כך,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הנוסח בעייתי?

מר משה ינאי :

נכון,

גב' דייזי :

את ההגדרה,

מר יוסי דלויה :

הבנתם שלא העלו לאף אחד.

מר משה ינאי :

מחר בבוקר יקום לי אחד חדש, יחיאל ילך הביתה, סליחה רגע,

מר יחיאל חמו :

למה אני אלך הביתה,

מר משה ינאי :

רגע, חכה רגע, יקום לי איזה אחד, סליחה על המילה איזה בן אלף, בסדר? ויגיד אדוני לפי מה שאני קורא בסעיף-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תגיד לי, אתה חושב שכל אחד יכול ... זה לא יוצא משה.

מר משה ינאי :

למה לא היה? לא עברנו את זה? למה אדון עמירם כשהיה פה, לא עשה את זה בעסקים שלו? זה נשאר לנו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

חבר'ה, משה, אנחנו כולנו מסכימים שהיום לא גובים מאנשים?

מר משה ינאי :

אבל אני מבקש לא לגבות אלא אם כן על מדוד. לשנות את הניסוח -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה אתה רוצה לרשום? מה?

דובר :

או באמת אתה גם כן,

דובר :

אם היית מחייב אותו הוא לא היה מדבר.

מר משה ינאי :

תחייב אותי מה אתה מבהיל אותי, בוא הנה, ... תשמע טוב, אם אתה מחייב אותי תחייב אותי על פי הגינות.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה אני באמת לא יודע מה אתה רוצה, אתה בפועל אומר אני כבר לא יודע מה שאתה-

מר משה ינאי :

רוביק, רוביק אני רק מבקש -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שנייה, שנייה יוסי דלויה שנייה,

מר משה ינאי :

בניסוח,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה בחייאת משה שנייה, אני רוצה להגיד משהו, הנושא הזה של ישראל מתביישת זה

כמה, שבע שמונה שנים, נכון? אני זוכר, זה מאז שאני נכנסתי, הרי אם היה שנייה, מינה

שנייה, הניסוח שינינו אותו מאז?

עו"ד מינה קלמן חדד :

לא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא שינינו אותו, רגע שנייה,

מר משה ינאי :

שלוש שנים ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ברור לי,

מר משה ינאי :

אנשים מחויבים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל שנייה,

מר טל אל על :

מה אתה רוצה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו כבר שמונה, משה,

מר טל אל על :

זה הגדרה בחוק של תכנון ובנייה מהי מרפסת, לפי מה הוא קובע לעצמו מה זה מרפסת?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה אנחנו שבע או שמונה שנים כבר באותו דבר, אם היה איזה משהו דרמטי, היינו

שומעים ויודעים, אין שום דבר אפילו גם אתה אומר, אתה מה שמעניין אותך כרגע, זה

הניסוח.

מר משה ינאי :

זה הכול,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל הניסוח הוא ניסוח כנראה על פי חוק, מה אתה רוצה שירשמו, מה, אני לא, אני באמת לא מבין, אם היה איזה משהו אז הייתי מבין, מה הבעיה? מה הבעיה בניסוח, הוא לא יודע איך להנחות-

מר משה ינאי :

אני אגיד לך מה הניסוח,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל הוא יודע איך מה להנחות את הפקחים שלו. זה הפרשנות שלו,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אתה רוצה שבניסוח יהיה שני מטר למשל?

מר משה ינאי :

אם עירייה נוהגת במשך עשרות בשנים -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה נוהג כבר, זה נוהג,

מר משה ינאי :

בשיטה כזאת זה כמו חוק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אם מישהו יעתור, אם העירייה אם יתחשק למישהו אחר לקום בוקר אחד ולשנות את זה, אז אפשר לעתור נגד העירייה, יגידו עד עכשיו מדדתם ככה, מה פתאום שיניתם, נכון או לא ג'ף? ואני לא פרקליט אני גם לא למדתי ביוכימיה מולקולארית.

מר משה ינאי :

גם במדידות של הבתים עד לפני שנתיים שלוש, המדידה הייתה ככה והיום היא מדידה אחרת.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, לא, מדידה היא מדידה, משה, עזוב, עזוב, עזוב,

מר משה ינאי :

מה זה עזוב, עזוב, ברוטו ונטו, מה אתה אומר לי עזוב עזוב עזוב?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה,

מר משה ינאי :

מי שיש לו תקדים של מאה מטר-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עיריית באר שבע תמיד מדדה אותו דבר.

מר משה ינאי :

מה פתאום, מה פתאום, יש לך עכשיו את כל החברות -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אבל זה משהו אחר, אתה סתם, אתה מתעסק בטפל בחיידך, כי לא עושים לאף אחד כלום אתה סתם נתפסת -

מר משה ינאי :

יש כאלה שכן ... להם,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז צריך לבדוק,

מר משה ינאי :

מה לבדוק?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תראי לו, מה אתה יודע להביא לו כל מיני מקרים.

מר טל אל על :

אולי זה יעודד אותם לעשות גינה בחזרה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תביא נבדוק,

מר יוסי דלויה :

לא קיים בעולם, באת לו בבעיה כזאתי פתרנו אותה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תביא את זה שיבדקו,

מר טל אל על :

זאת בעיה שעוד לא קרתה. זאת ביצה שטרם נולדה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

באמת אין לי מושג,

מר משה ינאי :

היא מחויבת לבדוק, מחויבים אחרים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז יבדוק,

מר משה ינאי :

הפחד שלי שבמהות של המשפט הזה אז יבואו יגידו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בוא נעשה ככה, משה, מכיוון ש- בוא נגיד ככה, כי אני לא מכיר אנשים אחרים, אני לא מכיר אנשים

מר משה ינאי :

המון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע שנייה,

מר משה ינאי :

אני ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז בוא, רגע, אתה לא יודע אם חייבו אותם, אתה עוד פעם אומר את זה.

מר משה ינאי :

אני אומר ... זה זאת,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז אתה יכול, יחיאל לבדוק את זה,

מר משה ינאי :

אני לא יכול עם כל אחד-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז יחיאל יבדוק את זה לגופו של עניין, בשביל זה לא צריך לעשות שינויים-

מר משה ינאי :

אבל השינוי שביקשתי, שיהיה מה אכפת לך אפשר מרפסת מוגדרת אם היא יש לה גם את

העליות אם יש לה זה, שתהיה מרפסת, מה זה מרפסת, זה לא ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה הורג אותי, נשבע לך אתה משגע אותנו. מי שיבוא יבדוק, נו מה אתה רוצה? עזוב נו,

מר משה ינאי :

... איך תבדוק?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מי שזה -

מר משה ינאי :

מי שיגיש, מישהו הגיש, אבל עבר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אם מישהו עשו לו שינוי דרמטי, יכול להיות שהוא לא הגיש? הוא לא ראה את זה? משה,

זה לא איזה שתי אגורות.

מר משה ינאי :

אנחנו מדברים על ... הם לא באים אני פעם בחיים שלי אמרתי -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אתה אמרת על עצמך לא היה שינוי לנושא הזה.

מר משה ינאי :

אני לא יודע היו שם-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אמרת קודם,

מר משה ינאי :

אני יודע שלא, אני יודע שלא, כי המדידות נתנו לי לפי המדידה אני משלם של הבית, בסדר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

טוב הלאה,

דובר :

כמה אתה משלם?

מר משה ינאי :

אלפיים שקל,

דובר :

כמה זמן אלפיים?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הרבה זמן, הרבה זמן,

דובר :

שנים?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן בבקשה משה, נמשיך, חברה בואו, יש לנו עוד ועדת כספים רגילה, כן,

מר משה ינאי :

אני ממשיך הלאה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה בבקשה,

מר משה ינאי :

סעיף י' אני אמרתי שאני מציע שיוגדר בצורה אחרת, לחשוב על הגדרה אחרת שלא תחייב שמחר בבוקר אתה היום ראש עיר ואתה זה המדיניות שלך ומחרתיים בבוקר יחיאל נמצא פה וכל דבר נזיל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז אני אומר לפרוטוקול,

מר משה ינאי :

זה שזה יישאר, זה שלא לחייב -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז כדי שזה לא יהיה בלי תשובה מהפרוטוקול, ויחיאל תקן אותי או ג'ף, אם אני אומר דברים לא נכונים, מכיוון שזו המדיניות הנהוגה זה שנים רבות אולי כל הזמן, נכון? דייזי וכל הצוות? זה שנים רבות בעיריית באר שבע, אנחנו ממשיכים על פי אותה מדיניות ולא

משנים אותה.

דובר :

יפה מאוד, חזק וברוך,

מר משה ינאי :

יש בפרוטוקול,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. בפרוטוקול יפה,

מר משה ינאי :

עכשיו בבקשה, אתה כותב מרפסת גג, חלק ממישור הגג המרוצף ומוקף מעקה. עכשיו תראה, יש אנשים שלקחו את הגג הזה ופוחדים שהנכדים שלהם או הילדים שלהם יעופו החוצה, הלכו הרימו שם את המעקה בכדי שהילדים לא יפלו החוצה. בסדר? מה אתה אומר עכשיו, בגלל שהרימו את המעקה, במקרה גם הגג הוא זה, אתה מחייב בארנונה על זה?

מר טל אל על :

נכון, שים לב שיש פה שני תנאים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה החוק אומר?

מר טל אל על :

שים לב שיש פה שני תנאים לקיום הסעיף. מרוצף ומוקף- מרוצף זה אומר שהוא בשימוש

-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן בבקשה,

מר טל אל על :

אתה מרצף את הגג?

מר משה ינאי :

... לרצף את הגג? תבוא אלי אני אגיד לך למה, כשגשם יורד ריצוף רגיל אני אלמד אותו

רק,

מר טל אל על :

למה צריך לרצף?

מר משה ינאי :

ריצוף רגיל המים עומדים לך אתה תרצה לראות בבוא הזמן, נכנס לך הביתה, אבל כשזה

מרוצף בצורה כזאת -

מר טל אל על :

אז אל תעשה מעקה, אם זאת הסיבה, אל תעשה מעקה.

מר משה ינאי :

אתה חייב,

מר טל אל על :

אם אתה גם עושה מעקה זה אומר שאתה משתמש בגג.

מר משה ינאי :

אם הילדים הקטנים פותחים את הדלת, מה אתה עושה?

מר טל אל על :

אתה משתמש בגג,

מר משה ינאי :

לא משתמשים בה,

מר טל אל על :

בדיוק, אז למה אתה עושה מעקה?

מר משה ינאי :

שהמים ירדו, מצד שני המעקה שאם ילד יראה את המרפסת הוא יעוף לי החוצה.

דובר :

אם לא משתמשים במרפסת, למה הוא עושה את הריצוף שלא ירד לו מים? אז שלא יעשה

ריצוף יעשה חומר אחר. חסר חומרים?

מר טל אל על :

בכל הטכנולוגיות איטום החדשות שיש.

דובר :

אם אדם מרצף, אז הוא בעצם משתמש בגג.

מר טל אל על :

נכון,

דובר :

אם הוא עושה זיפות בצורה מכובדת ועשה מעקה, זה טוב, זה יכול להגן על איש מקצוע

שעולה, אבל אם הוא ריצף, שישלם.

דוברת :

... בשיעור של שליש, לא שיעור מלא, נורא חשוב, אבל אם עושים בה שימוש -

מר משה ינאי :

ואם אין בה שימוש?

דוברת :

אז למה הרצוף כמו שאמר דלויה?

מר משה ינאי :

למה ריצוף? יש סיבות, ניקיון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני יכול לשאול אותך מה התעוררת היום? זה שנים הדברים האלה.

מר משה ינאי:

שלוש שנים אני מדבר על זה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

מה?

מר משה ינאי:

שלוש שנים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

אבל שנים זה פועל ככה שנים,

מר משה ינאי:

אבל מה אתה אומר לי אבל?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

זה לא, דיברת על ההוא, כן,

מר משה ינאי:

על ההוא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

הקודם,

מר משה ינאי:

זה לא זה עכשיו ראיתי אותו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

אז לא, אז אני אומר מה, כל השנים לא ראית אותו שמונה שנים? אז הראייה שלך הולכת

ומשתפרת עם הזמן, זה יפה, אז יש פה צד אופטימי.

מר טל אל על:

ברצינות ההסבר לא הניח את דעתך?

מר משה ינאי:

לא,

מר טל אל על:

שאם אדם מרצף ומקיף במעקה, זה אומר שהמקום בשימוש,

דובר:

הוא שם כורסאות -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

ונדנדה,

מר טל אל על:

לפי מה נחליט שהוא כן עושה שימוש, לפי מה? לפי מה?

מר משה ינאי:

אני לא יודע,

מר טל אל על :

אתה לא יודע, אז עד שתדע זה - אז תציע סעיף שאיך אפשר לבדוק את זה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

טוב חברים, משה, בוא נמשיך, משה, הלאה עוד משהו? קדימה,

מר משה ינאי :

אדוני ראש העיר, אני יכול להמשיך?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

יש איזה שהיא הבנה קצת שאני אז בזמנו, ... אדוני יחיאל שאילתא, מה פתאום,

מר יחיאל חמו :

באיזה עמוד אתה?

מר משה ינאי :

עמוד שש,

מר יחיאל חמו :

עמוד שש בבקשה,

מר משה ינאי :

סעיף ד' ה',

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

ופה זה בא לי כתוצאה שבא אלי אזרח, אומר שמע, אני נמצא עכשיו למטה במקלט, אני לא מחזיק שמונה עובדים, מחזיק עשרה עובדים, אתה בא ואומר לי אם יש לי שמונה עובדים הארנונה היא ככה, עשרה עובדים היא ככה, אתה מאלץ אותי לפטר שניים, למה?

עו"ד מינה קלמן חדד :

בגלל הארנונה אתה מפטר שני עובדים?

מר משה ינאי :

כן בטח, זה המון כסף,

עו"ד מינה קלמן חדד :

איפה הצדק החברתי שלך.

מר משה ינאי :

תבדקי כמה כסף, אתה מבין? למה שמונה? מי הגיע מספר הזה, מאיפה הביאו אותנו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה עוד מימי אברהם אבינו, עוד מימי אברהם אבינו השמונה הזה. רגע אבל יש לי שאלה

אחרת, רגע, אני רוצה לאתגר את משה, חברים, ולמה עשר ולמה לא שנים עשר ואם שנים עשר, למה לא ארבע עשר, ולמה לא שישה עשר?

מר משה ינאי :

אבל מה זה אכפת לך? אבל מה זה אכפת לך?

מר טל אל על :

זה שמונה על שבע בארות של אברהם אבינו.

מר משה ינאי :

אם נתן לו עשר. מה זה אכפת לך כמה עובדים הוא מעסיק שם? מה זה אכפת לך?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה משנה פה סדרי בראשית.

מר משה ינאי :

למה אבל מה, מה ההיגיון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש לי שאלה, כל רשות מגדירה את זה אחרת?

דובר :

יש רשויות שמגדירות את התוכנית, אני חייב להגיד שהסעיף הזה הוא סעיף יחסית היסטורי -

מר משה ינאי :

מנדטורי, כולכם מנדטוריים פה, הלאה, איך אמר, מקדמת דנא, זה מנדטורי, זה - חבר'ה תשנו, אנחנו צריכים פה לשנות, אני הכי צעיר מכולכם פה, אתם המנדטוריים.

גב' דייזי :

אתה לא יכול להקל על כולם.

מר משה ינאי :

סליחה, במקרה שמי שפנה אלי סוכנות לביטוח, אומר שמע -

גב' דייזי :

שבזמנו הייתה מחויבת כחברת ביטוח,

מר משה ינאי :

שנייה, סוכנות ביטוח בא ואומר שמע, יש לי עשרה עובדים, הארנונה שלי בסעיף כזה אבל מה פתאום אומרים לי עכשיו, היית שמונה עובדים זה ככה ועשרה עובדים זה ככה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ומה עשו בדרך כדי להקל עליהם לאורך כל השנים בצו הארנונה, שאיך הם שילמו פעם ואיך הם משלמים היום?

מר משה ינאי :

רוביק, רוביק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

פה לאורך שנים-

מר משה ינאי :

עזוב, אל תיכנס עכשיו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה רואה מה אתה עושה? אני אגיד לך מה, אני לא רוצה להתעמר באף אחד, אבל משה אני חושב שאנחנו שיושבים פה צריכים גם להיות אחראים על הקופה של עיריית באר שבע.

מר משה ינאי :

תהיה אחראי, מה אכפת לך אם יש לו שמונה או שתיים עשרה, מה זה מעניין אותך?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל כל דבר אפשר למצוא למה ככה, למה ככה ולמה ככה?

מר משה ינאי :

אבל מה זה משנה לך כמה עובדים הוא מחזיק, אני מנסה להבין אלוהים תסביר לי אתה מה זה אכפת לך אם הוא מחזיק עשר, שמונה, ארבע עשרה,

מר טל אל על :

זאת שאלה לגיטימית אבל,

מר משה ינאי :

מה זה נותן, מה זה אומר לך?

מר טל אל על :

זאת שאלה לגיטימית,

מר משה ינאי :

במה הוא משתמש,

מר טל אל על :

למה המדד הוא לפי מספר העובדים.

מר משה ינאי :

יותר מים הוא משלם מים, יותר ביוב הוא משלם ביוב, מה עכשיו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי זה מה שקבעו זה הקריטריון שקבעו.

מר משה ינאי :

זה היה קריטריון במנדאטורי, אולי בגלל שהביוב היה אחרת והיה צריך לשלם ביוב יותר, אבל עכשיו זה לא שייך לאז, זה שייך לתאגיד, בתוך המבנה, מה אכפת לך מה אני עושה שם, אני משלם לך מיסים לפי מטר.

דובר :

אולי זה מינורי,

מר משה ינאי :

לא זה לא מינורי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הוא לא יודע,

מר משה ינאי :

אם לא הוא לא היה מביא לי את זה.

מר יוסי דלויה :

יש פה תשובה של העורך דין בבקשה תגיד אותה.

דובר :

מזל שדייזי פה זוכרת את ההיסטוריה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

דייזי בבקשה,

גב' דייזי :

בזמנו הם שילמו תעריף רגיל, כמו כולם, ואנחנו -

מר טל אל על :

זה הקלה לעסקים קטנים.

גב' דייזי :

לעסקים קטנים, למשרדים קטנים עד שמונה עובדים -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כדי להקל עליהם,

גב' דייזי :

על מנת להקל עליהם כמו שעכשיו -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

גם כשמקלים עכשיו תופסים אותנו ואומרים למה ככה.

מר משה ינאי :

אז אם יש לי מעל לשמונה עובדים את מקלה עלי עוד עכשיו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, היא לא הכבידה היא רק הקלה על עסקים יותר קטנים, זה הכול. כולם שילמו אותו

דבר, על הקטנים הקלו.

דובר :

אז הוא שילם קצת ארנונה יתרמה קרה.

מר משה ינאי :

מדברים המשרדים בקומת קרקע למטה במרתפים לא מדברים על רגיל, ברגיל אתה לא

אומר שמונה עובדים או עשרה עובדים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אבל היא אומרת לך שהשינוי של התיקון הזה נעשה בעבר כאשר כולם שילמו אותו

דבר, פה הם באו להיטיב עם הקטנים יותר, אז לא שהעלו לאלה, כולם היו שילמו ברמה מסוימת, עכשיו לא הכבידו על מישהו, פשוט הקלו על חלק, זה הכול.

מר משה ינאי :

איזה חלק של -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

על הקטנים, שעד שמונה עובדים זה מה שעשו,

מר טל אל על :

שמועסקים במרתף של בית.

מר משה ינאי :

אתה מתבלבל,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני מתבלבל! תתקנו אותי אם אני טועה.

מר טל אל על :

וזה בעיקר -

מר משה ינאי :

אתה טועה, אתה מדבר על כלל העיר עסקים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

על העסקים -

מר משה ינאי :

על העסקים בכלל, היא לא מדברת על עסקים,

גב' דייזי :

גם על עסקים קטנים.

מר משה ינאי :

זאת אומרת שאם יש לי שמונה עובדים את אמרת אני מקלה עליך,

גב' דייזי :

על המשרדים,

מר משה ינאי :

אבל אם יש לך עשרה עובדים אני לא מקלה עליך? מה הרעיון?

גב' דייזי :

לא, מי שהיה לו גם עובד אחד ישלם תעריף מלא,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

גבוה, מלא,

מר משה ינאי :

מה שאת אמרת אבל עכשיו הפוך, מי שיש לו עשרה עובדים ישלם יותר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא,

גב' דייזי :

לא,

מר משה ינאי :

למה לא- לפי חוק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב, תקשיב, תסתכל עלי רגע,

מר משה ינאי :

אז מי ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני אענה, אני אענה,

מר משה ינאי :

דנו על זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני אענה שנייה אחת, אתה עם כל אחד יש לו פרשנות, עם כל שיחה שאתה משוחח עם מישהו יש לך פרשנות.

מר משה ינאי :

אבל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

גם איתי אתה דיברת, שנייה, כולם -

מר משה ינאי :

זה לא פרשנות,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב רגע,

מר משה ינאי :

אתה לא יודע מה זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב רגע, כולם שילמו תעריף מסוים, זה היה התעריף זה היה הגובה שלו, בתקופה מסוימת רצו להקל על העסקים הקטנים, מה עשו? קבעו מדרג אחר, עד שמונה עובדים מפחיתים, עכשיו לאחרים לא העלו, השאירו אותם אותו דבר, האם אני צודק?

גב' דייזי :

כן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תודה רבה, עכשיו מה לא ברור פה, למה אתה חושב-

מר משה ינאי :

כי זה מופיע בסעיף של מרתפים לא מופיע בכללי רוביק.

גב' דייזי :

יש לך אותו דבר, אותו סעיף דומה -

מר משה ינאי :

אין לזה, איפה,

גב' דייזי :

...

מר משה ינאי :

אני לא ראיתי את זה בכלל - אני ראיתי את זה במקלטים.

גב' דייזי :

תקשיב,

מר משה ינאי :

לך מה זה משנה עכשיו רוביק, אם אני עכשיו בתוך התת מרתף שלי, לקחתי מניין שהיה לי זול יותר במרתף אם אני אשים שם שמונה, עשר או שתים עשרה עובדים או ארבע עשרה חמש עשרה.

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל משה הוא הסביר לך,

מר משה ינאי :

מה זה אכפת לך?

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל הוא הסביר לך עכשיו, באמת,

מר משה ינאי :

אתה מעלה לי את הארנונה, אני רוצה להבין.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני מבחינתי לשאלתך ולשיטתך לא צריך להיות לנו אכפת משום דבר, אז מה,

מר משה ינאי :

לא, לא, אבל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה אכפת לנו זה? מה אכפת לנו מזה? מה אכפת לנו זה?

מר משה ינאי :

תסביר לי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הסברנו,

מר משה ינאי :

תסביר לי מה השוני בין עשר לשתים עשרה עובדים לשמונה עובדים, מה השוני בארנונה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז רגע, אתה רוצה שאנחנו נעלה גם את השמונה עובדים לא ניתן את ההטבה?

מר משה ינאי :

תעשה שמונה, תעשה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא לא ניתן? לא ניתן את ההטבה, עד שמונה לא ניתן את ההטבה? אני באמת שואל אותך?

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל זה בא ממקום טוב משה,

מר משה ינאי :

יש לי עשרה עובדים אני עכשיו הוא אילץ אותי עיריית באר שבע הוא בא אלי בזעם אני פיטרתי שני עובדים בגלל עיריית באר שבע.

דוברת :

אם היית קובע עשרה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני רוצה לראות, תביא אותו אלי,

מר משה ינאי :

אני אתן לך את הטלפון דבר איתו.

דוברת :

בבקשה תביא את הטלפון.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני רוצה לבדוק, באמת אני רוצה לבדוק את הנושא, הוא ישאיר לי טלפון ואני ויחיאל נבדוק במה מדובר.

מר משה ינאי :

לא אתה ויחיאל, לא אני ויחיאל, אתה תבדוק למה אני ויחיאל -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני לא הולך לשום מקום בלי יחיאל צדיק, ישיר, הלאה נמשיך משה, אחר כך את הטלפון.

מר משה ינאי :

בסעיף ה אותו דבר, מרתף המשמש כעסק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה אותו דבר, כן,

מר משה ינאי :

ומעסיקים לא יותר משמונה עובדים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אותו דבר, חבל על הויכות, כן,

מר משה ינאי :

אתה לא חושב שזה טעון תיקון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני לא, אני לא חושב שזה טעון תיקון, אלא אם כן אני אשתכנע שקרה פה איזה משהו, אני הבנתי שנתנו הקלה, עכשיו אתה רוצה -

מר משה ינאי :

... המשמעות בארנונה, תראה, יש הקלה, מה אכפת לך שההקלה תהיה על עשרה עובדים?

עו"ד מינה קלמן חדד :

אז יבואו של שתיים עשרה ויגידו לך למה לא? ואז יבוא שתיים עשרה ויגיד למה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי לא יהיה לזה סוף, בחיים כמו בחיים, תקשיב, משה תשמע,

מר משה ינאי :

אני ... ארנונה כמרתף,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב משה, בחיים כמו בחיים, למה קבעו 16 או 17 או 18, אחוז מע"מ למה? למה לא ארבעה אחוז ולמה לא שנים עשר אחוז ולמה לא - כי כל דבר -

עו"ד מינה קלמן חדד :

מעבר הוא חמישים ושש,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי כל דבר, בדיוק, יש מדרג, בסוף יש מדרג שהוא הגיוני שהוא סביר, מה לעשות?

מר משה ינאי :

הסעיף הזה לא אמור להתקיים בכלל, לא להיות קיים אפילו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל הוא -

מר משה ינאי :

שמונה, שבע, שש, עשר עובדים, לא מעניין.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אתה לא הוגן, אני אגיד לך למה, כי כולם שילמו אותו דבר, אתה מבין - דודי אני ממש מבקש,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אתה מבין טוב מאוד שיש הבדל בין אדם שיש לו שמונה עובדים לבין אדם שיש לו עשרים עובדים, אתה מבין טוב מאוד את זה.

מר משה ינאי :

מה?

עו"ד מינה קלמן חדד :

כאיש עסקים אתה מבין את זה.

מר משה ינאי :

שמה? שמה, אם יש לי שמונה או עשרה עובדים את מי זה מעניין?

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל הסבירו לך, נתנו פה הקלה -

מר יוסי דלויה :

כמה שיותר עובדים העסק מרוויח פחות,

עו"ד מינה קלמן חדד :

נתנו פה הקלה עד שמונה עובדים,

מר משה ינאי :

מנדטורי, נגמר המנדטורי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, זה לא מנדטורי איזה מנדטורי,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אז אתה רוצה שנבטל את ההקלה,

מר משה ינאי :

היה לנו ויכוח על זה, הוציא לי עם העתק נתן לי, אמרתי לא יכול להיות, הנה יכול להיות, הנה יכול להיות.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הלאה משה בוא נתקדם.

מר משה ינאי :

תבדוק עכשיו מה ההבדל בין שמונה עובדים לעשרה עובדים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

משה בצר-

מר משה ינאי :

אתה יכול להגיד לו את זה?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תלוי גם בגודל,

מר משה ינאי :

תבדוק, כמה זה עשרה עובדים ואז בא אומר שמע בן אדם אני משלם עוד שלושת אלפים -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כשמנתחים את צו הארנונה ואת התעריפים השונים, כל דבר אפשר להגיד למה ככה ולמה לא ככה, בסוף יש את מבחן הסבירות.

מר משה ינאי :

(לא ברור)

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל יש היגיון, ודאי שיש היגיון,

מר משה ינאי :

זה דברים שאין בהם היגיון, רוביק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל זה לשיטתך אין היגיון,

מר משה ינאי :

או לשיטתך יש איך לקחת יותר כסף.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, לא, כי פה מדובר בהקלה שהייתה, עזוב, כן בבקשה משה בוא נמשיך,

מר משה ינאי :

נמשיך, אתה צריך להבין ראש העיר כשאני בא לשיבה, אני מחליט לבוא לשיבה, אני עושה שיעורי בית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מאה אחוז,

מר משה ינאי :

בסדר?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מאה אחוז,

מר משה ינאי :

אז אל תכעס בבקשה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא חלילה, מה יש לכעוס מה,

מר משה ינאי :

בלי עניינים ולא-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אנחנו משרתי ציבור, אנחנו משיבים לך,

מר משה ינאי :

נכון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה שאתה לא רוצה להקשיב, חבל.

מר משה ינאי :

יש פה אני ניסיתי להבין את הקרקע התפוסה יחיאל, מאה מטר ותשע מאות מטר לכל מטר זה אותו תעריף אז בשביל מה צריך את זה בכלל?

מר יחיאל חמו :

עמוד?

מר משה ינאי :

שמונה,

מר יוסי דלויה :

איזה עמוד שמונה?

מר משה ינאי :

מספר שתיים, בשביל מה פרסמת את זה, זה אות תעריף אותו הכול, מה השינוי פה?

גב' דייזי :

זה היה במקור,

מר משה ינאי :

תעשה מאפס עד אלף,

מר יוסי דלויה :

זה היה במקור ורצינו לשמור על זה כדי לא לשנות כי כל פסיק קטן בצו הארנונה -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הוא דורש גם אישור,

מר יוסי דלויה :

הוא דורש אישור אז השארנו את זה ככה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתם לא מבינים שאחר כך כל שינוי שאנחנו עושים עובר לשם ומתחילים כל דבר.

מר משה ינאי :

אז אותו סעיף 3, בסעיף 2 עד סעיף 3 זה אותו דבר, מה אתה רוצה ממנו? אבל תראה, אתה

מה אתה אומר עכשיו? אני לא אשנה את זה כי זה עד ש- לא אשנה את זה עד ש-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, כי אין לזה ממש -

מר משה ינאי :

יש דברים שצריך לשנות אותם באיזה שהיא נקודת זמן לא?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

... שנים,

מר משה ינאי :

עכשיו רוביק אני אגיד לך, הפרוטוקול שומע אותי, איפה מכניס לך יותר כסף.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא נכון,

מר משה ינאי :

איפה העירייה מקבלת יותר כסף.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא נכון, לפרוטוקול גם אני אגיד לפרוטוקול, בשוק פחות כסף, בשכונות הותיקות פחות

כסף, עזוב,

מר משה ינאי :

בעסקים יותר כסף,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, מה זה, מה זה השכונות הותיקות?

מר משה ינאי :

כמה עסקים יש,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כמה עסקים זה בשכונות הותיקות, מישהו יכול להגיד בגדול? תגידו לי בבקשה.

גב' דייזי :

2700,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה ... כמעט 3000 עסקים אתה אומר לי -

מר משה ינאי :

באים להוציא כמה עסקים?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה אומר לי לפרוטוקול אני רוצה לשמוע כמה עסקים, לפרוטוקול לפרוטוקול,

מר משה ינאי :

רוביק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כמה עסקים זה בשכונות הותיקות לפרוטוקול, תשמעו,

מר משה ינאי :

אלפיים, וכמה יש בשאר העיר? עוד 15,000,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא,

מר משה ינאי :

מה לא?

עו"ד מינה קלמן חדד :

15,000 עסקים?

מר משה ינאי :

בטח, כל משרד המשרד שלך זה עסק.

גב' דייזי :

בשכונות -

מר משה ינאי :

משרד הפנים שלך, הוא עסק,

גב' דייזי :

,1269

עו"ד מינה קלמן חדד :

ואין לי בעיה לשלם ארנונה.

דובר :

,1685

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

איך?

דובר :

1685 עסקים,

מר משה ינאי :

בשכונות הותיקות,

דובר :

בשכונות הותיקות.

מר משה ינאי :

כמה בכל העיר?

עו"ד מינה קלמן חדד :

כמה הוא אמר?

דוברת :

,1685

מר טל אל על :

,7400

מר משה ינאי :

אחוז?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אתה מבין שמדובר דווקא, אתה מדבר על העסקים המקומיים הקטנים, אלה שבאמת -

מר משה ינאי :

עבדנו על זה יחד, רגע, רגע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

עבדנו יחד, זה בסדר, זה רק אתה זה הזכויות שלך כי עבדנו על זה ביחד. אבל נזכיר שפה בעסקים האלה לא הורדנו באיזה שניים שלושה אחוז, זה לשש או שבע שמונה שנים. כמה זה עשרים ושמונה אחוז? עשרים ושמונה אחוז, זה כמעט שליש מהארנונה שהם שילמו.

מר משה ינאי :

אבל אנחנו לא רבים על זה, אנחנו מסכימים עם זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אמרת לפרוטוקול קודם שרק מה שעושה כסף,

מר משה ינאי :

כן, אבל איפה אתה עושה-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז אולי תחזור - אז אולי תחזור בד?

מר משה ינאי :

איפה אתה משלים, לא, לא למה אני אומר אתה משלים -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בשוק לקחנו יותר או קיצצנו?

מר משה ינאי :

אתה לא יכול להפוך אותו לביג, הרי פה הייתה הטענה שלי נכון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אני שואל אותך,

מר משה ינאי :

ותיקנו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני שואל לפרוטוקול,

מר משה ינאי :

ותיקנו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל מה זה אומר התיקון? הפחתה או הגדלה?

מר משה ינאי :

הפחתה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יפה,

מר משה ינאי :

בסוף ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אין לי שאלות יותר כבודו.

מר משה ינאי :

לקחת את הכי ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

את באה מהעולם הזה, נכון? אין לי יותר שאלות, הבמה שלך.

מר יוסי דלויה :

רוביק, יש סיכוי שנראה אותך מה שנקרא בבתי משפט?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מי יודע, תלוי באיזה צד. מהצד הנכון,

מר משה ינאי :

... אמר שיש לו בעיה, אפשר לשחרר אותו מהישיבה? יש לו סיבה הוא עייף הוא קשה לו, אפשר לשחרר אותו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

קיבלת את הכי טוב לצידך, ויקטור, חביבי מה אתה רוצה.

דובר :

יאללה, משה, ... צריך להגיע, נו,

מר משה ינאי :

רבותי תראו בוא נבין אחד את השני כולנו, אם באנו לישיבה, באנו לישיבה בשביל לדון על דברים שהם נכונים ולא נכונים ומאומתים או לא מאומתים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מאה אחוז,

מר משה ינאי :

מפה עכשיו שאני מצטער שאני גוזל לכולם פה את הזמן -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא גוזל, לא גוזל,

מר משה ינאי :

אני הרבה מאוד לא מגיע לישיבות ועדת כספים, כשאני כבר מגיע, אז בוא נעשה את זה הכי נכון.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רק אל תעשה לנו את אותו דבר במועצה, כי הכול בפרוטוקול, תדבר קצת זה, עזוב,

מר משה ינאי :

תלוי כמה עיתונאים יהיו.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. בסדר, אה הבנתי, הבנתי, הבנתי איך זה עובד, גם זה בפרוטוקול.

מר משה ינאי :

מה קרה לך? אתה יודע מה ההבדל בינינו? אתה יודע מה ההבדל בינינו רוביק? יש דברים של הפרוטוקול שאני יודע שאני אומר אותם תרשום אותם ומה שאתה אומר תמחקי.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אה הבנתי, הבנתי, יאללה קדימה בוא נמשיך.

מר משה ינאי :

בוא נמשיך, תראה משהו שאני לא הבנתי אותו ולמה אני שואל, לך לעמוד 9 סעיף 5,

השגות על חיוב ארנונה בגין אחזקה סיווג הנכס, גודל או שימוש בו, טרררם טרררם
טרררם, תשעים יום. למה תשעים יום? תן לו מאה עשרים, תן לו מאה חמישים.

גב' דייזי :

זה החוק,

מר משה ינאי :

מה זה חוק, מה יש לכם אתם? אני לא אני מקבל ארנונה כל חודש, תקשיב טוב עכשיו,

עו"ד מינה קלמן חדד :

זה החוק,

מר משה ינאי :

אני משלם הרבה כסף, בוא הנה אתה עוד לא יודע כמה ... כסף, את תשמע טוב, אני
בחיים לא הסתכלתי בחשבון שלך, איכשהו סגור, זיט זורק אותך מהנהלת חשבונות. יום
אחד עליתי על זה, אני מסתכל, אני מסתכל שבאחד המחסנים שלי מה אתה עושה לי
ממזר? אה? את המדף החיצון שהוא לא שייך לי בכלל, הפכת אותו למטראז',

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני חושב שרק -

מר משה ינאי :

אבל מאחר ואני ינאי, סתמתי את הפה ואני ממשיך לשלם.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע אבל אני - אבל בשביל הפרוטוקול באמת נגיד שאתה מתכוון לעסקים של הבנים שלך,
לא שלך.

מר משה ינאי :

בטח,

עו"ד מינה קלמן חדד :

ברור, ברור,

מר משה ינאי :

לא, לא, אבל המבנים הם שלי, סליחה, עזוב את העסקים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה משלם?

מר משה ינאי :

נכסים שלי, מה זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, זה אני יודע,

מר משה ינאי :

מי משלם? הם משלמים?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

מר משה ינאי :

כי אני מעביר להם את זה בשכירות,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בסדר,

מר משה ינאי :

אבל הנכסים הם שלי, מה, אני מקבל נכסים-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא, זה בסדר,

מר משה ינאי :

אלוהים ברך אותי, עכשיו אבל אני בא ואני אומר, אתה בא ואתה אומר הנכסים שלי ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

רגע, ופעם ראשונה שאתה עולה על זה? שמה?

מר משה ינאי :

לפני חודשיים עליתי על הפס הזה. בסדר, אפילו לא אמרתי לך את זה נכון?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא אמרת -

מר משה ינאי :

לי קוראים ינאי ואני בגלל שאני ינאי אני לא אגיד עכשיו תשמע, תוריד לי, תעשה לי, שתום את הפה כי אתה חבר מועצה, אז אני בולע צפרדעים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל מה הבעיה, בוא תספר לי מה,

מר משה ינאי :

לא, אז אתה אומר תשעים יום, יש קורה מצב אנחנו לוקחים את החשבון, באמת, הרבה מאוד עצמאים,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז תגיד תשעים יום זה לא מספיק זמן?

מר משה ינאי :

אני מסביר לך,

עו"ד מינה קלמן חדד :

זה החוק,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני יודע שזה החוק, אבל לא -

עו"ד מינה קלמן חדד :

גם אתה לא יכול להתווכח על זה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שמעתי, אבל מה, תשעים יום זה לא מספיק? זה לא שבועיים, לא חודש, שלושה חודשים,

מר משה ינאי :

אתה לא מקשיב, אתה לא מקשיב,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז מה הבעיה?

מר משה ינאי :

אנחנו -

מר יוסי דלויה :

הוא רוצה להגיד מהרגע שגילה את זה הוא רוצה שתהיה לו זכות לתבוע.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש לו תשעים יום,

מר משה ינאי :

אנחנו לא מגלים לא בודקים את זה כל יום.

מר יוסי דלויה :

אבל הוא לא יודע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מה זה לא יודע, הוא מקבל את זה בזמן, האחריות שלו, שהוא מקבל את זה זה לבדוק ולקרוא, מה. חבר'ה, אל תהיו פה -

עו"ד מינה קלמן חדד :

למה לעבור ברמזור אדום ולא ירוק? או להיפך?

מר יוסי דלויה :

מינה, מינה, אל תהיי, תהיי קצת -

מר משה ינאי :

אני לא מבין אתכם אני,

עו"ד מינה קלמן חדד :

... תשעים יום,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

קיבלת,

מר משה ינאי :

סגור, סגור,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש לך תשעים יום מרגע שקיבלת,

עו"ד מינה קלמן חדד :

זה החוק,

מר משה ינאי :

תקשיב הוא סגור אבל אתה ... יש הוראת קבע אצלך, אתה לא מעניין אותי יותר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל מה אתה רוצה.

מר משה ינאי :

רגע אחד, חבר שלי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תהיי אחראי,

מר משה ינאי :

רגע חבר שלי, רגע,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אם אתה ...

מר משה ינאי :

אני מקבל 12 חשבונות ממך,

מר טל אל על :

!12

מר משה ינאי :

כל חודשיים, בסט זה לא משנה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי. נו,

מר משה ינאי :

עכשיו אני מקבל את זה, מה אני עושה? איך שהוא מעטפה, זורקים למגירה של הנהלת
חשבונות שלום -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אז מי אשם שאתה זורק למגירה?

מר משה ינאי :

אבל לא רק אני, כולנו,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל מה אתה רוצה?

מר משה ינאי :

אבל פעם ב- בא לנו חשקה נפשנו לראות את העירייה הזו בוא נראה מה עושה לנו
המזמרים האלה, פותחים קוראים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

תקשיב טוב,

מר משה ינאי :

יצא לי לקרוא את זה לפני חודשיים-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

במדינת הינאי, אני אגיד לך מה הולך, האזרח אין לו אחריות על שום דבר, הרשות אחראית על הכול,

מר משה ינאי :

מה זה מפריע לך שבמקום תשעים יום יהיה מאתיים?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

א' כי המדינה קבעה חוק, ואם המדינה קבעה חוק-

מר משה ינאי :

אז אם היא קבעה משהו מעוות, אתה ממשיך אותו?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה מעוות?

עו"ד מינה קלמן חדד :

אבל זה חוק.

דובר :

צריך לתקן את החקיקה ראשית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה מעוות?

מר משה ינאי :

אני רוצה ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

בבקשה מינה,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אני אתן לך דוגמא, גם הבת שלך עורכת דין, אני אתן לך דוגמא פשוטה,

דובר :

עתירה מינהלית,

עו"ד מינה קלמן חדד :

תקשיב רגע,

מר משה ינאי :

אני ... לא יכול,

עו"ד מינה קלמן חדד :

לא תנשום כמה שאתה רוצה, זה חופשי זה ללא אגרה.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כן,

דובר :

רוביק בוא נשנה את זה כמו הבנקים, 14 יום וטלח,

דובר: יוסי בן עמי

מה זה ט.ל.ח. אתה יודע?

דובר:

זה תעשה בזה טיח.

עו"ד מינה קלמן חדד:

אפשר לתת דוגמא?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

כן מינה בבקשה,

מר משה ינאי:

כן בבקשה,

עו"ד מינה קלמן חדד:

דוגמא פשוטה, פסק דין של בית משפט שלום, לא משנה באיזה נושא, רטיבות, כל דבר,
פסק דין של בית משפט שלום, רוצים לערער לבית משפט המחוזי, רוצים לערער בזכות, בא

-

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר:

זה הצדק,

עו"ד מינה קלמן חדד:

בקשת רשות ערעור-

מר משה ינאי:

שלושים יום,

עו"ד מינה קלמן חדד:

ארבעים וחמישה יום,

מר משה ינאי:

או.קיי.

עו"ד מינה קלמן חדד:

למה ארבעים וחמישה יום?

מר טל אל על:

למה לא 200?

מר משה ינאי:

אבל פה,

עו"ד מינה קלמן חדד:

אבל מה 45 יום? נשבעת לך עורך דין לא מספיק, יש לו מלא תיקים,

מר משה ינאי:

מינה מינה,

עו"ד מינה קלמן חדד :

הוא לא מספיק לעבוד.

מר משה ינאי :

את מערבת דברים, את פה אומרת, תקשיבי,

עו"ד מינה קלמן חדד :

ממש לא,

מר משה ינאי :

הרי כשאני בא אני מערער בבית משפט, אני מערער על החלטת בית דין, הייתי בו, שמעתי העורך דין עובד ומערער, בסדר. אני בא אני עכשיו בחשבונות, אני מגלה שבעצם לוקח ממני כשאני מערער את מה שלא מגיע לך. לא מגיע לך, אתה לוקח ממני כתוב לך אצלי יש 120 מטר, אתה לוקח ממני 150 מטר,

עו"ד מינה קלמן חדד :

לא בסדר,

מר משה ינאי :

עכשיו אני מערער לך, זה למה אני צריך לערער אחרי 90 יום? אני אגלה את זה אחרי 200 יום.

מר יוסי דלויה :

צריך להביא מודד, שמאי,

מר משה ינאי :

מה?

מר יוסי דלויה :

צריך להגיש את זה.

מר משה ינאי :

אבל אני אגיש, אני אגיש את זה אחרי 200 יום מה זה מפריע למי? אתה גובה ממני יותר, אתה לוקח ממני, אתה עושק אותי, אני מרגיש שאתה עושק אותי, עליתי על זה פתאום, אז מה אתה אומר לי לא? עברו התשעים יום? אגב, קיבלתי -

עו"ד מינה קלמן חדד :

אתה יכול לבקש הארכה.

מר משה ינאי :

זה מינה זה קרה לי עכשיו,

עו"ד מינה קלמן חדד :

אתה יכול לבקש הארכה,

מר משה ינאי :

קיבלתי שיק מסלקום, 250 שקל,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

החזר,

מר משה ינאי :

אני לא לקוח של סלקום, הייתי בעבר, היה משפט ייצוגי, תביעה ייצוגית, את השיק קיבלתי ביום רביעי שעבר, בדואר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

גם אנחנו צריכים לקבל?

מר משה ינאי :

תשמע, קיבלתי 250 שקל, השיק רשום 30.12.2016,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

ואי אפשר יותר זה,

מר משה ינאי :

תוקף השיק תשעים יום, קיבלתי אותו, אני מצלצל אליהם והייתי עקשן, למה, היא אומרת לי אם לא גבית את הכסף, אנחנו שלחנו בזמן, אם לא גבית את הכסף, זה הלך לתרומות, ומי מוכיח שזה הלך לתרומות, מי יודע מה אתם עושים עם זה? זה המון כסף.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל יש לי שאלה אליך,

מר יוסי דלויה :

זה עוד תביעה ייצוגית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אבל יש לי אליך,

מר משה ינאי :

עזוב תביעה ייצוגית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש לי שאלה אליך, ברצינות, איפה בא לידי ביטוי האחריות הבסיסית של האזרח? הוא מקבל אתה משלם הוראת קבע, אתה לא מסתכל? בעיה שלך, אתה לא רוצה לשלם-

מר משה ינאי :

... פעם -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני לא ניהלתי עסק, אבל יש מה שנקרא -

מר משה ינאי :

נכנסת פעם לרגליים של בעל עסק פעם?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה לא קשור, זה לא קשור אני אגיד לך גם למה, אני אגיד לך למה, כי אתה יודע, אני מניח כבעל עסק ממולח, שהיית, אני יודע -

מר משה ינאי :

גם היום אני משכיר נכסים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שבעל עסק שאם מישהו צריך, אם מישהו צריך לשלם לך, השוטף פלוס, אתה יודע יש לך מנגנון שיודע לעקוב אחרי זה, נכון? יש מנגנון, איך אתה יודע מתי להפקיד את השיק?

מר משה ינאי :

אבל זה אין לי ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, סתם אני שואל, מה?

מר משה ינאי :

אין - אין מנגנון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, אין מנגנון מישהו נותן לך שיק שוטף פלוס תשעים, אתה לא מפקיד אותו ישר, נכון? אתה מפקיד אותו -

מר משה ינאי :

זורק בכספת עד -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יפה ומישהו דואג שביום המיועד הוא מוציא אותו ומפקיד, אמת?

מר משה ינאי :

כן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יש מישהו שאחראי לזה, למה בנושא הזה גם לא אין מישהו אחראי? שלוקח את החשבונות -

מר משה ינאי :

כי זה תוספת כוח אדם,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

איי -

עו"ד מינה קלמן חדד :

זה מעל ...

מר משה ינאי :

תוספת הוצאות, אנחנו רוצים לחסוך את ההוצאות ואתה הרי יודע שאתה לוקח -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני מניח שאתה משלם לרואה חשבון או למנהל חשבונות או לזה -

מר משה ינאי :

זה לא התפקיד שלו בכלל,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

מנהלת חשבונות שלך, נו באמת, ... שאתה מתעסק עם עציצים וצמחים ופרחים. הם לא עוינים. כן, משה סלח לנו, אבל -

מר משה ינאי :

העניין הוא פשוט רוביק, אתה מודע לזה שיש יכול להיות מצבים שבו הנישום מקבל חיוב לא נכון ואתה מערער, למה אתה מחזיק אותו תשעים יום?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

כי החוק קבע ואי אפשר לשנות את זה ואני חושב שהחוק בנושא הזה הוא חוק-

מר משה ינאי :

תשנה למה לא לשנות?

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אבל אני לא חושב, אני חושב שהחוק הוא נכון, תשעים יום זה בזמן סביר.

דובר: יוסי דלויה

תודה רבה לכולם, יש לי אורחים בבית.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שתהיה בריא וברכה והצלחה.

דובר :

מי שרוצה מוזמן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

שתהיה בריא, מה על סדר היום- כל טוב, כן, כן יאללה קדימה.

מר משה ינאי :

אני חושב שכמו שאתה - תפסיקו לחיות אם כתוב וכתוב וכתוב, בקצב שתגיד לי כל דבר כתוב וכתוב, זה וזה וזה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אתה רצה מדינה בלי חוקים ובלי תקנות.

מר משה ינאי :

חוקים, תשנה תתקן אותם,

עו"ד מינה קלמן חדד :

בלי כתיבה,

מר משה ינאי :

יש מקום לתקן,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

המדינה, המדינה,

מר משה ינאי :

אבל זה תיקון אתה מגיש תיקון,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

זה לא קשור, זה בהקשר לכולם. כן,

מר טל אל על: אורן סרורי

חוק הרשויות המקומיות ... ארנונה כללית,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אני לא שומע אותך תרים את הקול,

מר טל אל על: אורן סרוסי

חוק הרשויות המקומיות בסוגריים ערר על גביית ארנונה כללית תשל"ו- 1976 סעיף 3 זה חוק ארצי, אומר אדם שרוצה להשיג נושאים של סיווג וכו' וכו', יכול להשיג תוך תשעים יום, אם אתה רוצה לשנות את החוק הזה צריך לכת לנכנסת, הנכנסת היא יכולה לחוקק חוק ארצי זה לא חוק עזר.

עו"ד מינה קלמן חדד :

רעיון טוב להביא אותך לנכנסת.

מר משה ינאי :

אני לא ...

דוברת: אורטל שריג

אנחנו עושים את זה בכל מקום אפשרי, כולל בחשבונות, כולל באתר כולל אצלנו בכל מקום שיש -

מר משה ינאי :

אני העליתי את זה כמשהו לא הגיוני, הבנתי אתם לא ברי סמכה לשנות, בסדר,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אגב, זה נאמר גם בהתחלה, אתה - הבנתי, הבנתי,

מר משה ינאי :

אני חושב -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הרווחת את השעה וחצי שלך ביושר.

מר משה ינאי :

אני חושב שאני -

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

יאללה הרווחת אותה, כל הכבוד, שאפופו, יש שיר בצרפתית שאפו פור לה מורל, כל הכבוד משה.

דובר

זה בגלל שהוא הכין שיעורי בית.

מר משה ינאי :

אדוני ראש העיר מאחר ואני אמרתי את דבריי,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

אה הבנתי,

מר משה ינאי :

יש דברים שנלקחו ברצינות, יש דברים שנלקחו ...

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

הכול הכול נלקח ברצינות,

מר משה ינאי :

כל מה שאמרתי אני חושב שהוא הגיוני, מאחר ו אתם לא מסוגלים לעשות שום דבר, זה המצב שנשאר.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

לא, לא הוגן, לא הוגן, לא הוגן, אבל בסדר.

מר משה ינאי :

לא, אתה אומר המדינה, המדינה, המדינה, המדינה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

נו בסדר מה אתה רוצה יש ...

מר משה ינאי :

לשינויים תיקונים ועיוותים.

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

או.קיי.

עו"ד מינה קלמן חזד :

יש דברים שהמדינה,

מר רוביק דנילוביץ' - היו"ר :

טוב, אז אני מביא לאישור את צו הארנונה לשנת 2018, כפי שהוצג על ידי ראש מינהל ההכנסות ואחרי דיון מעמיק שהתקיים של למעלה משעה וחצי, אני רוצה לאשר. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? בעד, פה אחד אושר, תודה רבה, תודה לכולם.

הצבעה לסעיף א' אישור צו הארנונה לשנת 2018
מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

אושר פה אחד

הישיבה ננעלה

רוביק דנילוביץ'
יו"ר ועדת כספים

רשמה: עו"ד אורטל שריג, מנהלת תחום השגות ועררים